

ΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΤΗΣ ΒΗΜΑΤΙΣΜΟ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ!

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Παναηγρίζουμε σήμερα τήν ἔνδοξη μετάσταση τῆς Παναγίας μας. Μέσα στά «νέφη τῶν λυπηρῶν» τοῦ βίου μας, μιά πνευματική αἰθρία. Μέσα σπὴν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ, μιά πασχάλια εὐδοκία. Οἱ οὐρανοὶ ἐπαγάλονται, οἱ στρατιές τῶν ἀγγέλων θαυμάζουν. Ἡ πάναγνη Κόρη τῆς Ναζαρέτ, τό ἐγκαλλώπισμα τῆς Οἰκουμένης, ἡ Θεοτόκος, παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸν Μονογενῆ Της σπὴ δόξα Του.

Τῆ Δέσποινα τοῦ κόσμου, πού ἐξαιρέτως τιμᾶται σέ οὐρανὸ καὶ γῆ, «τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυκρίτως τῶν Σεραφεείμ», νοιώθουμε ἀκατανίκητη τὴν ἀνάγκη, πρεπόντως νά τιμήσουμε καὶ ἐμεῖς, ἰδιαίτερα τὴν πανεπίσημη τούτη ἡμέρα. Στὸ διάβα τῶν αἰῶνων, ἄλλωστε, «αἱ γενεαὶ πᾶσαι» τὴν τίμησαν μὲ κάθε τρόπο. Τὴν ὑμνολόγησαν μὲ τὴν ψαλμωδία καὶ τὴ ζωγραφική, μὲ τό σκαλισμένο ξύλο καὶ τό κηρομάστιχο, μὲ τό ἀσήμι καὶ τό μάλαμα. Καὶ εἶναι ἐκπληκτικὸ ὅτι ἀκόμη καὶ στά χρόνια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἡ θεοκίνητη γραφίδα τοῦ προφητάνακτος Δαβὶδ κήρυξε τὴν ἄρρητη δόξα τῆς Παναγίας μας, καθὼς Τὴν περιγράφει ὡς βασίλισσα, πού παρίσταται πιά στά δεξιά τοῦ Υἱοῦ Της, «ἐν ἱματισμῷ διαχρῶσφ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

Καί, ἰδοὺ, σήμερα συναχθήκαμε ὅλοι κοντά Της, νά Τὴν προπέμψουμε μὲ κατάνυξη βαθειά καὶ σεβασμὸ, ὡς μητέρα μας ἀλλὰ καὶ ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ μας. Νά ψάλουμε μὲ ἁγιασμένο ἐνθουσιασμὸ ὕμνους βγαλμένους ἀπὸ τὰ πύρινα ἔγκατα τῆς ἀγάπης μας. Νά ὑμνήσουμε Ἐκείνη, πού μελώδησε σπὴν ἀνθρωπότητα τὴν ἀπροσμέτρητη εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ. «Δώρησαι γλῶσσαν, προφορὰν καὶ λογισμὸν ἀκαταίσχυντον», ζητᾶμε ἀπ' τὸν Υἱὸ Της σπὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, δῶσε μας ἔμπνευση καὶ σκέψη καθαρῆ, γιὰ

νά τολμήσουμε ν' ἀνυμνήσουμε τὴν Προστασία τοῦ κόσμου.

Τῆς πρέπουν, ὄντως, ὕμνοι καὶ ᾠδές. Ὡστόσο, ἡ ἀπόδοσις τιμῆς δέν περιορίζεται μόνον σέ ἐγκώμια, οὔτε ἐξαντλεῖται μὲ θεολογικούς λόγους. Ἄν ἡ τιμὴ ἑνὸς Ἁγίου συνίσταται σπὴ μίμησίν του ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, ἀναμφίβολα ἡ Παναγία μας, ὡς «ἀδαπάνητο τῶν ἀρετῶν ταμεῖον», μᾶς προσφέρεται ὡς τό κατ' ἐξοχὴν πρότυπο ἁγίας πνευματικῆς ζωῆς. Ὑπῆρξε ἡ Ἄσπιλη καὶ Ἄμολυντη, ἡ Κεχαριτωμένη, συγκεντρώνοντας στὸ πρόσωπὸ

Της τό σύνολο τῆς χάριτος καὶ ἀγιότητος, σπὴν ἀκρότατη καὶ τελειότερη μορφή τους. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπλώνουμε σήμερα τὴ σκέψη μας στὰ μονοπάτια τοῦ βίου Της, πού τὰ βάδιζε ταπεινά, ὡς δούλη Κυρίου, σιωπῶσα καὶ ὑπακούουσα, μέχρι τὴν ἡμέρα πού ἔγειρε καὶ ἐκοιμήθη τὸν μακάριο ὕπνο τῆς συντελεσμένης ἀποστολῆς Της. Ὅλα τὰ ὑπέμεινε ἀδιαμαρτύρητα, ὅλα τὰ χώρεσε ἡ μητρικὴ Της καρδιά, σέ μιά ἐπώδυνη ἐναλλαγὴ συναισθημάτων, ἀπὸ τὴν ἀγαλλίασι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ σπὴν περισυλλογὴ τοῦ Μνήστορα Ἰωσήφ, ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς Γεννήσεως σπὴν φυγὴ γιὰ τὴν Αἴγυπτο, ἀπὸ τὰ «Ῥωσάννα» γιὰ τὸν Μονογενῆ Της στὰ «σταυρωθῆτω». Τὴν ἀπαράμιλλη καθαρότητά Της, τὴν ὑποδειγματικὴ ὑπακοή

Της στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὴν δοξολογητικὴν προσευχὴ Της, τὴ διακριτικὴν σιωπὴ Της, τὴ μοναδικὴν ταπεινοφροσύνη Της, ἄς ἐπιχειρήσουμε ταπεινά νά ἀποταμιεύσουμε σπὴν ψυχὴ μας μὲ τὴν προοπτικὴ νά διαμορφώσουμε μὲ αὐτὲς τὸ φρόνημά μας, νά σμιλέψουμε μὲ αὐτὲς τὸν χαρακτῆρα μας. Εἶναι οἱ

ΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΤΗΣ ΒΗΜΑΤΙΣΜΟ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ!

Συνέχεια από τη σελ. 1.

ἀρετές πού συγκροτούν τό ἀρχοντικό μεγαλείο τῆς Παναγίας μας. Εἶναι ὁ μυστικός Της πλοῦτος, ἡ «ἔσωθεν δόξα» Της, μέ τὴν ὁποία παρίσταται ὡς Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν τοῦ Υἱοῦ Της.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μπροστά στή φιλανθρωπότατη Βασίλισσα, τὴν Παναγιά μας, ξεκλειδώνεται ἀνέκαθεν ἀπλά καὶ ἀβίαστα ἡ ἄβυσσος τῆς ψυχῆς μας. Ἡ ἀπόλυτη μητρική ἀποδοχή, πού ὑπάρχει στὸ βλέμμα Της, συγκλονίζει παράξενα καὶ βυθίζει σέ κατάνυξη τὶς καρδιές μας. Εἶναι ἕνας βαθύτατος δεσμός μέ τὴ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, πού ἔχει κάτι τὸ ἀνείπωτο, τὸ γλυκύτατο ἀνθρώπινο καὶ συνάμα θεϊκό, ἀπὸ ἐκείνη τὴν πανεπίσημη ὥρα τῆς Σταύρωσης, πού ἀκούστηκε τὸ «ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου» στὸν Ἰωάννη. Ἐκτοτε ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ εἶναι καὶ δική μας μάνα. Τὸ ὄνομά Της βρίσκεται στὰ χεῖλη ὅλων μας. Εἶναι ἕνας γλυκὺς ἐπιστηριγμός σέ κάθε σπίτι, σέ κάθε ψυχή. Εἶναι μιά θαλπωρή, μιά καλωσύνη, πού καταλαγιάζει τὸν ὅποιο πόνο, μιά ἐπιείκεια, πού σκεπάζει τὶς ὅποιες ἀστοχίες μας, μιά σκέπη, μιά στοργή, μιά προσδοκία. Ὡς μάνα, ὅμως, μᾶς ἔχει κληροδοτήσει καὶ μιά ἱερή παρακαταθήκη, πού ἔχουμε χρέος νά φυλάξουμε μέ ἀκρίβεια. Ἦταν πάντα σιωπῶσα ἡ Παναγία μας στή σκιά τοῦ Υἱοῦ Της, ὥστόσο, τὴ χαρμόσυνη ὥρα τοῦ πρώτου θαύματος τοῦ Ἰησοῦ στὴν Κανὰ ἀκούστηκε ἡ συμβουλή καὶ ἐπιθυμία Της. «Αὐτοῦ ἀκούετε». Ἄς κλείσουμε στὴν καρδιά μας αὐτὸν τὸν λόγο Της, ὅπως Ἐκείνη, πού πάντα «συνεπῆρει ἐν τῇ καρδίᾳ Της» τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἄς φανοῦμε πρόθυμοι νά πειθαρχοῦμε στὸ θέλημά Του, καθὼς Ἐκείνη μᾶς ἔδωσε τὸ πρότυπο μέ τὸ «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα Σου». Τούτη ἡ θεοφιλής μίμηση, ἀναμφίβολα, συνιστᾶ τὴ βαθύτερη καὶ οὐσιαστικότερη τιμὴ στὸ πρόσωπό Της.

Σήμερα πού ἡ Παναγία μας γέμισε τὴν Οἰκουμένη καὶ τὶς καρδιές

μας μέ τὴ χαρὰ τῆς ἔνδοξης μεταστάσεώς Της στὰ οὐράνια βασιλεία, σήμερα πού ὅλα εἶναι χαροποιά, ἴλαρά καὶ μακάρια ἀπὸ τὴ γλυκύτητα Της, σήμερα πού ἡ ἐλπίδα τῆς ἀνύστακτης μεσιτείας Της καὶ παρουσίας Της στὴ ζωὴ μας, μᾶς ἐπιτρέπει νά κοιτάζουμε μπροστά καὶ πέρα ἀπὸ τὶς δυσκολίες τῶν καιρῶν μας τὸ μέλλον μέ αἰσιοδοξία καὶ ἐμπιστοσύνη, ἄς καταθέσουμε στὴ χάρη Της τὰ εὐωδέστερα τῆς ψυχῆς μας μύρα ἀλλὰ καὶ τὴ σταθερὴ μας ἀπόφαση νά ἀκολουθοῦμε τὸν δικὸ Της βηματισμὸ στὴ ζωὴ μας, νά ἐμπνεόμαστε ἀπὸ τὸν δικὸ Της πανάγιο βίο.

Καὶ μέ ὅλη τὴν εὐλάβεια τῆς φτωχῆς μας καρδιάς, ἄς ἀφήσουμε τὰ χεῖλη μας νά Της ψελλίσουν ἱκετευτικά. «Ἐπὶ τὴν Σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε». «Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία», ἀσάλευτο στήριγμα σέ ὅλους τοὺς κλυδωνισμούς καὶ τὶς τρικυμίες τοῦ βίου μας, λιμάνι ἀπάνεμο στους ἄστατους καιροὺς μας, οὐράνιο μύρο, βάλσαμο, ἀνάσα τῆς ψυχῆς μας. Κράτισέ μας ἐνωμένους στὴν πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἀγκαλιά Σου, ἀνασπῆλωσε καὶ ἐγκαρδίωσε μας, ὅταν ἀσθμαίνουμε καὶ λυγίζουμε στὸ ἀδυσώπητο καμίνι τῆς ὅποιας δοκιμασίας. Κάνε τὸν πόνο μας γλυκασμό, μετάλλαξε τὴν ἀπόγνωσή μας σέ ἀμετάθετη ἐλπίδα, τὴ ραθυμία τῆς ἀποσταμένης ψυχῆς μας σέ ἐγρήγορη καὶ ζῆλο ἔνθεο. «Ἐμπλησον εὐφροσύνης» τὴν καρδιά μας, ἀνάβλυσε τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτο στὴ ζωὴ μας. Ἀγνή, Παρθένε Δέσποινα, ἄχραντε Θεοτόκε, γιὰ Σέ μόνη καυχόμαστε καὶ σέ Σένα καταφεύγομε μέ θάρρος κι ἐμπιστοσύνη. «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μας» σέ Σένα ἐναποθέτουμε. «Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην Σου». Ἀμήν.

Μετά θερμῶν πατρικῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Σπάραγμα ψηφιδωτοῦ μέ τὴ μορφή τῆς Θεοτόκου, Ἱερᾶς Μονῆς Στουδίου στὴν Κωνσταντινούπολη. «Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΠΕΝΑΚΗ», Ἀθήνα 1997.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

Ἡ Ἀστρολογία εἶναι ἀποκρυφισμός;

Ὁ ἀποκρυφισμὸς ἔχει σχέση μέ τὸ «ἀπόκρυφο», τὸ μυστικό. Μέ αὐτὸ τὸν ὄρο προσδιορίζονται σήμερα οἱ ἱκανότητες καὶ τὰ φαινόμενα πού δέν μποροῦν νά ἐρευνηθοῦν καὶ νά ἐρμηνευτοῦν μέ βάση τὴν κανονικὴ ἐπιστήμη.

Σύμφωνα μέ τὴ φιλοσοφία τοῦ ἀποκρυφισμοῦ τὸ σύμπαν ἀποτελεῖ ἐνιαῖο ὄργανισμὸ. Ὑπάρχει μόνον μιά συμπαντικὴ ἀρχὴ πού διαπερνᾶ τὰ πάντα (πανθεϊσμός). Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ἐλεύθερος νά προσδιορίσει τὴ ζωὴ του ἀλλὰ ὑπόκειται σέ ἐπιρροές πού ἐκπορεύονται ἀπὸ συμπαντικὲς δυνάμεις.

Ὁ κόσμος, κατὰ τὴν ἀποκρυφιστικὴ ἀντίληψη, δέν ἔχει δική του «ὑπόσταση», καὶ βρίσκει τὸ «νόημά» του στὴν «ἐπιστροφή» σ' αὐτὴ τὴ «συμπαντικὴ ἀρχή», στὴν ἐξαφάνιση, δηλαδή καὶ «ἀπορρόφησή» του ἀπὸ αὐτὴν.

Στὸν κῶρο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἀναπτύσσονται εἰδικές μέθοδοι καὶ τεχνικές, πού μέ τὴν καθοδήγηση τῶν δασκάλων, οἱ ὁπαδοὶ αὐτῶν τῶν δοξασιῶν ἀνακαλύπτουν καὶ ὑποτάσσουν ἀπόκρυφες δυνάμεις, γιὰ νά πραγματοποιηθοῦν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τοὺς σκοποὺς τους, «καλοὺς ἢ κακοὺς». Ἐπειδὴ οἱ τεχνικὲς αὐτές εἶναι ἀπρόσιτες ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, τὰ δέ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα δέν ἐπιδέχονται ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, γι' αὐτὸ γίνεται λόγος γιὰ «ἀπόκρυφη ἐπιστήμη».

Ἡ Ἀστρολογία ἀνήκει στὸ κῶρο τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ. Ὁ ἀποκρυφισ-

στὴς τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἀναζητᾶται στὰ ἄστρα ἕνα εἶδος «μυστικῆς γραφῆς», πού θά τοῦ ἀποκαλύψει τὰ πράγματα καὶ θά τὸν βοηθήσει νά πάρει τὶς σωστές ἀποφάσεις «στὸν σωστό χρόνο».

Ὑποστηρίζεται πὼς πρόκειται γιὰ «ἐπιστήμη» πού βοηθᾶ στὴν πρόβλεψη τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀνθρώπου ἀνάλογα μέ τὶς θέσεις τῶν ἄστρον καὶ τὶς φάσεις τῆς σελήνης κατὰ τὴν ὥρα τῆς γέννησης τοῦ ἀνθρώπου καὶ στὴ διάρκειά τῆς ζωῆς του (Ἄ. Πισσάνου, Ἡ Σολομωνική, Ἀθήνα, 1923).

Κατὰ τὴν ἀντίληψη τῆς ἀστρολογίας ἡ θέση τῶν ἄστρον τὴ στιγμή τῆς γέννησης ἐνός ἀνθρώπου «ἀποτυπώνει» τὴ μοίρα του, ὅπως μιά φωτογραφικὴ μηχανή. Συνεπῶς, αὐτὸ πού πρέπει νά κάνει, εἶναι νά φροντίσει νά «ἐμφανίσει αὐτὸ τὸ φιλμ» καὶ νά παρατηρήσει τί ὑπάρχει στὴ φωτογραφία τῆς ζωῆς του. Τότε μπορεῖ νά καταφύγει στὸν ἀστρολόγο, γιὰ νά τοῦ ἐξηγήσει τὸν τρόπο πού πρέπει νά ἐνεργήσει: τί πρέπει νά κάνει καὶ τί πρέπει νά ἀποφεύγει, πότε πρέπει νά ἐνεργήσει καὶ κάτω ἀπὸ ποιὲς συνθήκες.

Εἶναι φανερό ὅτι ἡ ἐξάρτηση εἶναι ἀπόλυτη. Ὁ ἄνθρωπος πού θά πέσει θύμα τῆς ἀστρολογίας κάνει κάθε ἴχνος προσωπικότητας. Δέν παίρνει ποτέ ἀποφάσεις μέ βάση τὴν προσωπικὴ του ἐκτίμηση, δέν συμμετέχει στὴ λήψη ἀποφάσεων πού ἀφοροῦν τὴ ζωὴ του ἢ καὶ τὴν εὐθύνη πού συνεπάγεται ἡ ὑπεύθυνη θέση πού τυχόν κατέχει μέσα στὴν κοινωνία.

Περὶ τὸ ἐπομένως νά τονισθεῖ ὅτι ἡ ἐνασχόληση μέ τὸν ἀποκρυφιστικὸ κῶρο καὶ συγκεκριμένα μέ τὴν ἀστρολογία εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τὴν ὀρθόδοξη πίστη.

Πρωτ. Κωνσταντῖνος Φλάκας

«Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός»

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΝΤΑΚΤΣΗ, ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ Ι.Ν. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΟΛΟΥ

Η εορτή τῆς Μεταμορφώσεως ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τούς σημαντικότερους σταθμούς στόν εορταστικό κύκλο τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλά καί ἕνα ἀπό τά σημαντικότερα γεγονότα τῆς ἐπίγειας παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χωρίς καμία ἀμφιβολία πρόκειται γιά ἕνα γεγονός πού ἡ ἀνθρώπινη γλῶσσα ἀδυνατεῖ νά περιγράψει. Οἱ Εὐαγγελιστές, πού ἀναφέρουν τό γεγονός, χρησιμοποιοῦν τό λευκό τοῦ χιονιοῦ ἢ τό φῶς τοῦ ἡλίου γιά νά περιγράψουν κάτι, πού εἶναι βέβαιον πῶς δέν ἀνήκει στόν κόσμο αὐτό.

Ἡ εἰκονογραφία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας ἐπιχειρεῖ νά συμβάλει στήν περιγραφή αὐτοῦ τοῦ ὑπερκόσμιου γεγονότος. Ὁ ὀρθόδοξος εἰκονογράφος χρησιμοποιεῖ τό πύο λαμπρό λευκό χρῶμα, προκειμένου νά ἀπεικονίσει τά ἐνδύματα τοῦ Ἰησοῦ, ἐνῶ τοποθετεῖ στό κάτω μέρος τῆς εἰκόνας τούς Μαθητές καταγῆς, νά ἀποστρέψουν τό πρόσωπο, γεμάτοι φόβο, χαρά καί θαυμασμό. Παράλληλα, ὁ ὀρθόδοξος ὑμνογράφος μᾶς ἐξηγεῖ πῶς τήν ἡμέρα ἐκείνη οἱ Μαθητές εἶδαν ἕνα μέρος τῆς Θεότητος «καθώς ἠδύναντο», δηλαδή ἀνάλογα μέ τίς δυνάμεις τους. Εἶναι, ὅμως, φανερό ἀπό τή στάση τοῦ σώματός τους πῶς οἱ τρεῖς παριστάμενοι μαθητές τήν ἡμέρα ἐκείνη βίωνουν ἐμπειρίες πρωτόγνωρες, εὐρισκόμενοι σέ πλήρη ἀδυναμία νά τίς διαχειριστοῦν. Γνωρίζουμε ἀπό τήν ἀντίστοιχη εὐαγγελική περικοπή πῶς, ἐνῶ καί ἄρχαίς χαίρονται καί ἀναφωνοῦν «καλόν ἐστίν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοί μίαν καί Μωσεῖ μίαν καί μίαν Ἡλία», στή συνέχεια βιώνουν τρόμο, καθώς τούς ἐπισκιάζει ἡ φωτεινή νεφέλη καί ἀκούγεται ἡ φωνή τοῦ Πατρός (Ματθ. 17', 6).

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, λένε ὅτι ἔπασαν στή γῆ ἀπό τήν ἀδυναμία τους νά δοῦν τήν λαμπρότητα τοῦ ὑπερκόσμιου Φωτός. Εἶναι, ὅμως, σαφές πῶς ὁ ἦχος, ὡς μέγεθος πού ἔχει τήν ιδιότητα νά φτάνει μέχρι τά κατὰ βῆτα τῆς ὑπαρξῆς μας, πολύ περισσότερο ὁ ἦχος τῆς Πατρικῆς φωνῆς, φαίνεται στήν εἰκόνα νά συγκλονίζει τούς τρεῖς Μαθητές καί νά συμπληρώνει καταλυτικά τή Θεοπτία.

Οἱ Μαθητές δέν ἦταν ἡ πρώτη φορά πού λάμβαναν γνώση τῶν ὑπερκόσμιων χαρακτηριστικῶν τοῦ Διδασκάλου τους. Μέ τρόπο συγκλονιστικό δέχτηκαν τήν κλήση τους καί ἀπόδειξη αὐτοῦ εἶναι ἡ προθυμία τους νά Τόν ἀκολουθήσουν, ἐγκαταλείποντας τά πάντα.

Ἐπί τρία χρόνια ἔβλεπαν γεγονότα θαυμαστά καί μόνο ἐκεῖνοι γνωρίζουν τί ἐμπειρίες εἶχαν, πέραν ἐκείνων πού ἀναφέρει τό Εὐαγγέλιο. Ἐκείνη, ὅμως, τήν ἡμέρα ὅλη αὐτή ἡ προετοιμασία ἀποδείχτηκε ἀνεπαρκής, γιά νά κατανοήσουν τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως. Ἡ Εὐαγγελική περικοπή μᾶς ἐπιτρέπει νά ὑποθέσουμε τήν ἀφατη καί ὑπερκόσμια ψυχική καί πνευματική ἡδονή πού βίωσαν. Διαβάζουμε πῶς, ἂν μπορούσαν, θά παρέτειναν τήν ἐμπειρία αὐτή γιά πάντα. Ζητοῦν ἀπό τόν Διδάσκαλο νά στήσουν τρεῖς σκηνές, μία τοῦ Κυρίου,

μία τοῦ Μωσῆ καί μία τοῦ προφήτη Ἡλίου, ὥστε νά ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ. Ἐνάλογες ἐμπειρίες ἀφατοῦ ἡδονῆς περιγράφουν καί παλαιότεροι ἀλλά καί σύγχρονοι ἅγιοι ἀσκητές. Μιλοῦν γιά τήν ἀπέραντη γλυκύτητα τῆς συνομιλίας πού ἀξιώθηκαν, ἄλλοτε μέ τόν Χριστό, ἄλλοτε μέ τή Θεοτόκο καί ἄλλοτε μέ τούς Ἅγίους, ἐνῶ συμπίπτουν ἀπολύτως ὡς πρὸς τήν ἐμπειρία ὑπέρβασης τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου.

Οἱ ἱεροί ἐρμηνευτές τῶν Εὐαγγελίων τονίζουν τό γεγονός πῶς μέ τόν ὄρο Μεταμόρφωση ἐννοοῦμε περισσότερο μία ἀποκάλυψη. Ὁ Χριστός, κατά τήν στιγμή ἐκείνη, δέν προσέλαβε κάτι τό ὁποῖο δέν εἶχε. Ἡ δόξα τῆς Θεότητός Του τόν ἀκολουθοῦσε ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς συλλήψεώς Του ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Θεοτόκου. Ἐκεῖνο πού καθιστᾶ κατά τήν ὥρα ἐκείνη τήν ὑπέρλαμπρη ἀποκάλυψη εἶναι ἡ διάνοιξη τῶν

ὀφθαλμῶν τῶν Μαθητῶν, ὄχι μόνο τῶν ἐσωτερικῶν ἀλλά καί τῶν σωματικῶν. Ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης ὑφίστανται τήν «ἀγαθὴν ἀλλοίωσιν» τῆς ἀνθρώπινης φύσης τους καί γίνονται ἱκανοί νά ἀτενίσουν αὐτό πού πάντα βρισκόταν πρό τῶν ἐσκοτισμένων ἀπό τά ἀνθρώπινα πάθη ὀφθαλμῶν τους. Στό γεγονός αὐτό στηρίζεται ὅλη ἡ νηπτική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, πού μέ σθένος, ὑπομονή καί συνέπεια ἀναλαμβάνει τόν πνευματικό ἀγώνα, ὀδηγεῖται σταδιακά πρὸς τή Θεώση, δηλαδή τή μεταμόρφωση τῆς δικῆς του φύσης καί τήν ἐνωσή της μέ τόν Θεό διὰ τῆς καθάρσεως τῶν παθῶν.

Συνεπῶς, ἡ ἐμπειρία τῆς Μεταμορφώσεως δέν ἀποτελεῖ φαντασιοπληξία τῶν Μαθητῶν κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, οὔτε ἕνα γεγονός πού πραγματοποιήθηκε ἅπαξ. Ἀποτελεῖ διαχρονική ὑπόσχεση Θεοπτίας πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέτως στηριγμένη στή διαρκή ἐμπειρία τῶν Ἁγίων.

«**Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ**», Ἱερά Μονή Ἁγίας Αικατερίνης Σινᾶ.

Ὁ γέροντας Αἰμιλιανός

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ

Ο γέροντας Αἰμιλιανός (κατά κόσμον Ἀλέξανδρος Βαφείδης) γεννήθηκε στή Νίκαια τοῦ Πειραιᾶ στίς 13 Νοεμβρίου 1934, ὅπου εἶχαν μετοικήσει οἱ εὐλαβεῖς γονεῖς του ἐνῶ οἱ εὐσεβέστατοι πρόσφυγες παπποῦδες του, δημοδιδάσκαλοι στό ἐπιπέδευμα, εἶχαν ἐγκατασταθεῖ, μέ τήν ἀνταλλαγῆ τῶν πληθυσμῶν, στό χωριό (Νέα) Σήμαντρα τῆς Χαλκιδικῆς. Προέρχονταν ἀπό τά ἀλθυσμόντα (παλαιά) Σήμαντρα τῆς Καππαδοκίας, ὅπου ἐργάστηκαν ὡς ἐκπαιδευτικοί ἀπό τό 1906 ἕως τό μεγάλο ξεριζωμό. Ὁ μικρός Ἀλέξανδρος περάτωσε τίς ἐγκύκλιες σπουδές του στό δημοτικό κοντά στοὺς παπποῦδες του καί τό δευτεροβάθμιο κύκλο στή Νίκαια, ὅπου ἐπέστρεψε. Ἀριστοῦχος στά ἐγκύκλια μαθήματα, εἰσῆλθε στή Νομική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, παρακολουθώντας ἀνελλιπῶς καί ἐπιμελῶς τά μαθήματα τῶν δύο πρώτων ἐτῶν. Ἐξαιτίας τῶν βαθυτέρων πνευματικῶν του ἀναζητήσεων, ἐγκατέλειψε νωρίς τή νομική ἐπιστήμη καί ἐνεγράφη στή Θεολογική Σχολή τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου, ὅπου ἀπό νωρίς διέπρεψε στίς σπουδές του. Ἀπό τά μαθητικά του χρόνια, ἐντάχθηκε μέ ἐνθουσιασμό στό πνευματικό ἔργο τῆς ἀνόρθωσης καί κατήχησης τῆς νεότητος καί ἐνεργοποιήθηκε στήν ὀργάνωση νεανικῶν δραστηριοτήτων, ὅπως κατηχητικά καί κατασκηνώσεις. Παράλληλα, μελετοῦσε ἐπιμελῶς νηπτικά καί ἀσκητικά κείμενα, ἐνῶ θελγόταν ἀπό τόν πόθο τῆς ἱερωσύνης καί τῆς ἰσόβιας ἀφιέρωσης καί ὠρίμαζε μέσα του ὁ πόθος τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς καί ἡ στροφή πρὸς τόν εὐαγγελισμό τῶν «ἐθνῶν» πού ἀγνοοῦν τή σωτηριώδη ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ νηπτικός προσανατολισμός του στήν ἱεραποστολή τόν ὀδήγησε παρά τούς πόδας τοῦ φιλομονάχου καί παραδοσιακοῦ τότε Μητροπολίτου Τρίκκης καί Σταγῶν Διονυσίου Χαραλάμπους, ὥστε νά προετοιμαστεῖ κατάλληλα σέ μοναστήρι τῆς περιφέρειας του. Τό 1960 ἀναθέτει τά καθ' ἑαυτὸν στήν ποδηγεσία τοῦ ἐμπειροῦ πνευματικοῦ πατρός καί ἔκτοτε γέροντός του μητροπολίτου Διονυσίου καί ἐγκαθίσταται στά Τρίκαλα. Μετά παρέλευση λίγων μηνῶν, ἐκάρη μοναχός, ἐχειροτονήθη διάκονος σέ ἡλικία 26 ἐτῶν καί ἐγκατεστάθη προσωρινά στήν παλαίφατη Ἱ. Μονή Ἁγίου Βησσαρίωνος Δουσίου, ἕως τήν εἰς πρεσβύτερον χειροτονία του, καί μετά λίγο διάστημα τή χειροθεσία του σέ ἀρχιμανδρίτη. Διορίσθηκε κατόπιν ἀπό τόν Μητροπολίτη καθηγούμενος τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Μεγάλου Μετεώρου, ἡ ὁποία εἶχε περιέλθει σέ παρακμή καί ἐγκατάλειψη καί δέν διέθετε ἀδελφότητα. Γιά ἰκανό χρονικό διάστημα ὁ π. Αἰμιλιανός ἔζησε σέ ἀπόλυτη μόνωση. Παράλληλα μέ τά ἡγουμενικά καί μοναστικά του καθήκοντα, ὁ Μητροπολίτης τοῦ ἀνέθεσε τή διοίκηση τοῦ ἱστορικοῦ θεομητορικοῦ ναοῦ Παναγίας Ἐπισκέψεως Τρικάλων καί τή διοργάνωση τοῦ ἔργου τῆς χριστιανικῆς διαπαιδαγωγώσεως τῆς νεότητος στήν ἐπαρχία του, μέ τή σύσταση καί λειτουργία κατασκηνώσεων, ἐνοριακῶν κατηχητικῶν σχολεῖων καί νεανικῶν βιβλιοθηκῶν. Τόν ἐνθάρρυνε στό ἔργο τῆς ἐξομολογήσεως τῆς μαθητιώσεως καί ἐργαζομένης νεολαίας. Μέσα ἀπό τίς κατηχητικές, κηρυγματικές καί ἐξομολογητικές του δραστηριό-

πτες, δημιουργήθηκε ἕνας κύκλος νέων ἀνθρώπων μέ πνευματικά ἐνδιαφέροντα καί κλήσεις ἀφιέρωσης. Ἔτσι, ἀπό τό 1965-6 ἐγκαθίστανται στό Μ. Μετέωρο οἱ πρῶτοι μοναχοί καί ἀκολουθοῦν ὡς τό τέλος τῆς δεκαετίας ἀρκετοί ἀκόμη. Παράλληλα, συμπηγνύεται καί μία γυναικεία συντροφία μέ ἀνάλογες ἀναζητήσεις, ἡ ὁποία ἀναζητᾷ τόπο ἐγκαταστάσεως καί ἀνασυστάσεως παλαιᾶς μονῆς, ἀρχικά στήν Ἱ.Μ. Σιαμάδων στήν Καστανιά τῆς Καλαμπάκας καί ἐν τέλει στήν Ἱ.Μ. Ἁγίων Θεοδώρων Μετεώρων.

Μέσα στήν ἀναζήτησή του γιά ἐντονότερη βίωση τοῦ μοναστικοῦ ἰδεώδους, ὁ Γέροντας Αἰμιλιανός σχετίσθηκε πνευματικά μέ σημαντι-

κότερες πνευματικές φυσιογνωμίες καί ὀσιακές μορφές τῶν ἡμερῶν του, ὅπως οἱ ὀσιακῆς μνήμης πατέρες Ἀθανάσιος Χαμακιώτης, Δημήτριος Γκαγκαστάθης, Ἀμφιλόχιος Μακρῆς, Φιλόθεος Ζερβάκος, Σίμων Ἀρβανίτης, Δαμασκνός Κατρακούλης, Ἰουστίνος Πόποβιτς. Πραγματοποιεῖ τίς πρῶτες ἱεραποδημίες του στό Ἅγιον Ὅρος καί τρέφεται πνευματικά ἀπό τή γνωριμία του μέ τούς ὀσίους γέροντες Παῖσιο καί -προπάντων- Ἐφραίμ Κατουνακιώτη. Τόν Νοέμβριο τοῦ 1973, λόγω τοῦ αὐξημένου τουριστικοῦ ρεύματος στά Μετέωρα καί διαφωνιῶν μέ τήν τότε τοπική ἐκκλησιαστική ἀρχή, ἐκλήθη ἀπό τήν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἄθω καί μετεφυτεύθηκε, μαζί μέ τήν ἀνθοῦσα ἀδελφότητά του, στήν Ἱ.Μονή Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου Ὁρους, ὅπου ἐξελέγη καθηγούμενος τῆς κατά τά ἀγιορειτικά πρότυπα καί ἐνθρονίσθηκε στό θρόνο τοῦ Ἁγίου Σίμωνος τή 17η Δεκεμβρίου 1973, διατηρώντας τή θέση τοῦ ἡγουμένου ἕως τό 2000, ὅποτε παρητήθη οἰκιοθελῶς κι ἔκτοτε ἐφψύχασε. Κατά τήν 27ετία τῆς ἡγουμενίας του, ἐπιτέλεσε λαμπρό καί παγκοσμίως εὐφημο ἔργο, προβάλλοντας τά γνήσια ἰδεώδη τοῦ ἀνατολικοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχι-

σμοῦ σέ οἰκουμενικό ἐπίπεδο. Ἀναμόρφωσε καί ἀνακαίνισε τήν ἀγιορειτική μονή τῆς Σιμωνόπετρας, τά παλιά μετόχια τῆς Μονῆς στήν Ἀθήνα καί Θεσσαλονίκη. Ἰδρυσε μέ κητορική ἔμπνευση τό Ἱερό Κοινόβιο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στήν Ὁρμύλια τῆς Χαλκιδικῆς καί ἐγκατέστησε ἐκεῖ τήν πολυπληθέστερη ἐπί ἐλλαδικοῦ χώρου γυναικεία μοναστική ἀδελφότητα. Συνέστησε ἐκ τοῦ μῆ ὄντος ἄλλα τρία κοινοβιακά μετόχια στή Γαλλία καί ἐνέταξε στή δύναμη τῆς Μονῆς ἕνα ἀκόμη ἀνδρῶο κοινοβιακό μετόχιο στή Γουμένισσα Κιλκίς. Πραγματοποίησε πλῆθος διαλέξεων ἐκτός Ἁγίου Ὁρους, μετακαλούμενος ἀπό τούς οἰκείους ἀρχιερεῖς στήν Ἑλλάδα, Ἱεροσόλυμα, Σερβία, Γαλλία, Ἀγγλία καί Κύπρο. Ἀποσύρθηκε τό 1995 ἀπό τή διακυβέρνηση τῆς Μονῆς λόγω ἀνήκεστης βλάβης τῆς εὐθραυστης ὑγείας του καί ἐφψύχασε «ἀντανάπληρῶν τά παθήματα τοῦ Χριστοῦ», στό Ἱερό Κοινόβιο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στήν Ὁρμύλια τῆς Χαλκιδικῆς, ἕως τήν 9η Μαΐου 2019, πού παρέδωσε ὀσιακῶς τό πνεῦμα του στόν Κύριο πού ἠγάπησε ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων.

Οἱ πνευματικές του ὑποθήκες ἀποτυπώνονται σέ σειρά βιβλίων πού περιλαμβάνουν ἀπομαγνητοφωνημένες ὁμιλίες του ἐκτός Ἁγίου Ὁρους καί κατηχήσεις του στίς δύο ἀδελφότητες (ἀνδρική-Σιμωνόπετρας

και γυναικεία-΄Ορμύλιας). Θά μπορούσαμε νά τίς συμπεκνώσουμε στά εξής:

- Τό ακραιφνές βίωμα τού Γέροντος Αϊμιλιανού γιά τήν ΄Εκκλησία, ώς θεσμική καί χαρισματική έκφραση αποτυπώνεται στή φράση του πώς όλα πρέπει νά γίνονται έν τή ΄Εκκλησία, διά τής ΄Εκκλησίας καί ύπέρ τής ΄Εκκλησίας.

- Η έκπαγλη μοναδικότητα τής μοναστικῆς ζωῆς ώς απόρροή, εκπόρευση καί εκπλήρωση τού θελήματος τού Θεοῦ, ὅπως αὐτό φαίνεται στήν κλήση καί τά χαρακτηριστικά τής μοναχικῆς ζωῆς, πού εἶναι μιά «συμμετεωροπορεία μέ τόν Θεό», γεγονός ἐσχατολογικῆς ἀξίας καί διαρκῆς προτύπωση τής Βασιλείας.

- Η χαρά (ὄχι πένθος καί λύπη), ἡ ἐλευθερία καί ὁ σεβασμός τού προσώπου ώς οὐσιώδη χαρακτηριστικά τής πνευματικῆς καί τής έν γένει χριστιανικῆς ζωῆς. Κι ὅλα αὐτά μέ μιά κένωση τού ἑαυτοῦ μας («΄Ανα)γνωρίζω τά σκοτάδια μου, ἀδειάζω έντελῶς κι ἔρχεται ὁ Χριστός».

- Η ἔσχατη ταπείνωση τού ἀνθρώπου, ἡ «ὕπαρξιακή» του μετάνοια, γίνεται συμφωνία διαθήκης μέ τόν Θεό, ὅτι πάντοτε θά εἶναι μαζί μας ἀκόμη καί στήν ἀγνοία μας, τά πάθη καί τίς ἀμαρτίες μας.

- Η πνευματική πατρότητα τού Γέροντος ἀνάγεται στό τριαδικό ἀρχέτυπο/πρότυπο μέ χαρακτηριστικά τήν ἀφιέρωση, αὐταπάρνηση, δοτικότητα καί θυσιαστικότητα. ΄Ενέπνεε ἀσφάλεια μέ τήν ἀπλανή καθοδήγηση ψυχῶν, ἡ ποιμαντική του ἦταν μιά διαρκῆς ΄Αποκάλυψη Θεοῦ, στηριγμένη στό βίωμα καί τή νήψη. ΄Επιποθοῦσε ὁ Γ. Αἰμιλιανός τήν ἀναγέννηση ψυχῶν, τή μαρτυρία καί τό μαρτύριο τής πίστεως, τήν έν Χριστῷ σωτηρία.

- Καλλιέργησε τίς διαπροσωπικές σχέσεις διά «ἀνεύρεσιν τού Θεοῦ μέσα ἀπό τό πρόσωπο τού ἄλλου», διά τής ἐξομολογήσεως καί τής σχέσεως γέροντος - ὑποτακτικοῦ, μέ ἀπαράμιλλη πνευματική ἀξιοπρέπεια, ἀρχοντιά, ἀπλοχωριά, ἄνεση, «πλατυσμό» τής καρδίας, ἀνάπαυση ψυχῶν κι ἐμπέδωση ἐνός «οἰκογενειακοῦ» κλίματος. Διέθετε ὁ Γέροντας πολυμέρεια, εὐρυμάθεια, προσαρμογή στά σύγχρονα δεδομένα, ἀπέραντη χαρά ἐσωτερική, χωρίς συναισθηματισμούς κι ἐξάρσεις. ΄Ενέπνεε βεβαιότητα περὶ τής ἀληθείας τῶν λεγομένων του καί τῶν συμβουλῶν του λόγω τής ἐμπειρικῆς βιώσεως τής πίστεως, γεγονός ταυτόσημο μέ τούς ἀποστόλους ἀκροωμένους τόν Διδάσκαλο ΄Ιησοῦ.

- Τό ἀστείρευτο λειτουργικό καί έν γένει λατρευτικό βίωμα τού Γέροντος ἦταν ἡ πεμπουσία τού ἔργου του. Ὁ ρόλος του στήν ἀνανέωση τού ΄Αγίου ΄Ορους ὑπῆρξε καθοριστικός, γιατί συγχώνευε καί σεβόταν ὅλα τά πνευματικά ρεύματα (χριστιανικές ὀργανώσεις, ζηλωτές ἀγιορεῖτες, φιλοκαλικούς-νεοσυχαστές καί ἀναμορφωτές τού σύγχρονου ἀγιορειτικοῦ μοναχισμοῦ), τιμοῦσε τούς θεσμούς, ὅπως τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, τήν ΄Ιερά Κοινότητα, τίς ΄Εξαρχίες, τούς ΄Αρχιερεῖς. ΄Εκτός τού ΄Αγίου ΄Ορους, ἀνταποκρινόμενος σε προσκλήσεις γιά ὀμιλίες καί λατρευτικές παρουσίες, συμμετέχοντας σέ ἐπίσημες ἀποστολές, ἐνίσχυε παντοιοτρόπως τά ἐξω-αγιορειτικά κοινόβια καί τούς έν κόσμῳ ἀγωνιζόμενους πιστούς. ΄Αναζήτησε τήν εἰκόνα τού Θεοῦ καί ἀνοίχθηκε πρὸς τούς «νοσταλγούς» τής ΄Ορθοδοξίας καί τής ΄Ορθοπραξίας ἐντός κι ἐκτός Ἑλλάδος, σέ χριστιανικούς καί μή κόρους, ἀφήνοντάς το ώς παρακαταθήκη στους πνευματικούς ἐπιγόνους του.*

΄Η παρουσία τού Γέροντος Αἰμιλιανού Σιμωνοπεριτῆτος ὑπῆρξε καταλυτική στή αὐχηρή ἐποχή μας. Διέθετε μιά ἀρχοντική ἀπλοχωριά καί μιά ἀπεριόριστη χωρητικότητα στήν ἀνοικτή καρδιά του, ἐφόσον «ἀδειάζε» συνεχῶς ὁ ἴδιος. ΄Η ἀκτινοβολία του «σκέπαζε» τά πάντα ἀκόμη καί ὅταν σιωποῦσε. Καί πληροῖ τά πάντα ἀπό τή Βασιλεία τού Θεοῦ, μεταδίδων ἀενάως καί εὐχετικῶς τή ζωοποιό χάρη τού ΄Αγίου Πνεύματος. Αἰώνια ἡ μνήμη του καί ἄς μᾶς συνοδεύει πάντοτε ἡ ἀγία εὐχή Του. •

* Προδημοσίευση ἀπό τήν ὑπό ἐκπόνηση διδακτορική μας διατριβή «Θεομῶς καί χάρισμα στό ἔργο τού Γέροντος Αἰμιλιανού Σιμωνοπεριτῆτος-ποιμαντικῆς προσέγγιση»

΄Αποχαιρετισμός στόν μακαριστό Μητροπολίτη Φθιώτιδος Νικόλαο

΄Ιερά ΄Αγρυπνία στόν Μητροπολιτικό ΄Ιερό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τής Θεοτόκου Λαμίας τελεσθηκε τό βράδυ τής Κυριακῆς 28/7, ἱεουργοῦντος τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. ΄Ιγνατίου, Τοποτηρητοῦ τής ΄Ιερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, παρουσία πλήθους κληρικῶν καί λαϊκῶν τής τοπικῆς ΄Εκκλησίας. Στό τέλος τής Θείας Λειτουργίας καί ἐνώπιον τού σκηνώματος τού μακαριστοῦ Μητροπολίτου, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀποχαιρέτισε τόν ἀείμνηστο συνιεράρχη του ώς εξής: «Εἶναι μιά μοναδική καί ἰδιαίτερη στιγμή γιά τόν καθέναν ἀπό ἐμᾶς. Εἶναι ἔτσι τό σχέδιο τού Θεοῦ. Πολλές φορές μᾶς εκπλήττει καί μᾶς πονᾷ ὁ χωρισμός ὁ σωματικός μέ τόν ἀγαπημένο ἀδελφό, μέ τόν πεφιλημένο πατέρα σας, μέ τόν συλλειτουργό καί ΄Επίσκοπο. Κανείς δέν μπορεῖ νά πει τό γιατί, ὅμως ξέρουμε πολύ καλά ὅτι συλλειτουργήσαμε καί τούτη τή φορά, γιατί ἔτσι εἶναι ἡ πίστη μας, ἡ ἐμπειρία τής ζωῆς μας, τό Μυστήριο τής Εὐχαριστίας. Μπορεῖ μέν σωματικά νά μὴν ἔχουμε τήν ἴδια αἴσθηση πού εἴχαμε μέχρι τώρα, ἀλλά πρέπει νά ἔχουμε τήν ἀπόλυτη βεβαιότητα ὅτι εἴμαστε μαζί. Ὁ μακαριστός Νικόλαος ὑπῆρξε μεγάλος ἐκκλησιαστικός ἀνὴρ καί ἄγιος ἐπίσκοπος τής ΄Εκκλησίας.

Σφρηλάτισε τήν ἐνόπτη στήν τοπική του ΄Εκκλησία, γιατί αὐτό εἶναι ὁ ΄Επίσκοπος. Τό κύριο ἔργο του εἶναι νά ἐνώνει, νά κοινωνεῖ τούς ἀνθρώπους μέ τό σῶμα τού Χριστοῦ. Καί τό κατάφερε, γιατί εἶχε λόγο, ἔργο καί ἀγία βιοτή. Αὐτός ἦταν ὁ ἀδελφός μας Νικόλαος. Αὐτό δέν τόν ἐμπόδιζε νά μιλά γιά τήν Πατρίδα μέ τόση ἀγάπη καί λαχτάρα, γιά τά ἱερά καί τά ὄσια, μέ λόγο οὐσιαστικό καί μέ ἐπιχειρήματα, βλέποντας πόσο διακυβεύεται πολλές φορές αὐτό πού εἴμαστε ὡς Ἕλληνες. Αὐτός ἦταν καί θά εἶναι ὁ ἀδελφός μας ὁ Νικόλαος, γιατί εἶναι καί παραμένει ἡ σφραγίδα του στήν τοπική ΄Εκκλησία. Μιά σφραγίδα πού θά παραμείνει στήν αἰωνιότητα. Ὅποιος ἔχει ἐμπειρία ΄Επισκοπικῆς διακονίας ξέρεῖ πῶς σφραγίζει ἕνας ΄Επίσκοπος τήν ἐποχή του καί ὄχι μόνο, ἀν σκεφτεῖ πόσους ἱερεῖς, διακόνους, μοναχούς, μοναχές προσέφερε στήν ΄Εκκλησία ὅλοι αὐτοί θά ἀποτελέσουν μιά στρατιά παράδοσης πού θά ἔχουν τή δική του σφραγίδα, τή δική του πνοή καί ἔτσι μεταλαμπαδεύεται αὐτό πού παραλάβαμε ἀπό τούς Πατέρες μας. ΄Υπῆρξε πάντα Πατερικός καί γιά αὐτό τόν τιμοῦμε καί τόν μνημονεύουμε.

Γρήγορα μᾶς ἔφυγε. Θέλαμε καί ἄλλο νά εἴμαστε μαζί ἀλλά θά παραμείνει πάντοτε κοντά μας καί σέ ὅ,τι μᾶς ἀφορᾷ σέ ὅ,τι ἡ ΄Εκκλησία μᾶς ἀνέθεσε, θά συνεχίσουμε τό δικό του ἔργο μέχρι τή διαδοχή του.

Θέλω νά διαβεβαιώσω ὅλους ὅτι ἡ δική μας παρουσία ἐδῶ, ὅπως θέλει ἡ ΄Εκκλησία, θά εἶναι μιά παρουσία προστασίας, συνέχειας, οἰκοδομῆς καί κυρίως μέ σκοπό νά κρατήσουμε ζωντανή τή δική του μνήμη, στηρίζοντας τό δικό του ἔργο μέ τούς ἀξιους συνεργάτες του. Εἴμαστε μέ τήν καρδιά μας ἀπόψε ἐδῶ καί ὄχι ἀπό καθῆκον ἢ ἀπό ὑποχρέωση ἀλλά ἐπειδή του τό ὀφείλαμε, γιατί τόν ἀγαπήσαμε καί τόν ἀγαπᾶμε καί θά κρατήσουμε τή μνήμη του ζωντανή. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι καί αὐτός μέ ξεχωριστό πλέον τρόπο θά ἐπιδαμναῖ τή Χάρη τού Θεοῦ σέ ὅλο τό ποίμνιό του.

Εὐχομαι ἔτσι νά κρατήσετε μέσα σας τήν γαλήνια μορφή του, τήν ἱερή παρουσία του, τή ζωή του πού ἦταν ἀγιοπνευματική καί νά ἔχουμε πάντοτε ὅλοι τήν εὐχή του. ΄Αμίν».

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ 2019: Τιμώμενη

Θά είναι ένα ταξίδι της καρδιάς μας, ένας μοναδικός προορισμός, με ιστορία, πικρή μέν αλλά γεμάτη πολιτισμό, νοσταλγία και βέβαια αναφορά και προσδοκία για σύγχρονη συνεργασία των γειτονικών λαών μας. Η Σμύρνη θά είναι η επόμενη τιμώμενη Μεσογειακή πόλη για τη «Ναυτική Έβδομάδα στον Βόλο 2020. Με το τρίπτυχο, Πολιτισμός-Συνεργασία-Ένότητα ολοκληρώνουμε και φέτος μία γεμάτη γιορτή, που πλέον καθιερώθηκε, που προβάλλει την πόλη και την περιοχή μας, αναδεικνύει την Ίερά μας Μητρόπολη και τον φορέα της στον πολιτισμό, την «Μαγνήτων Κιβωτό» και τους ανθρώπους της, κυρίως όμως την αδιάρρηκτη σχέση του Βόλου και της Μαγνησίας με τη θάλασσα και τις πόλεις της Μεσογείου. Αυτό είπε, μεταξύ άλλων, γεμάτος συγκίνηση και χαρά, ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, με την ολοκλήρωση του θεσμού, πλέον, της «Ναυτικής Έβδομάδας στον Βόλο 2019», την Παρασκευή 14/6 στην παραλία του Βόλου έναν θεσμό που συνεχίζει να αφήνει όλο και έντονα τό ιχνοσ του στις καλοκαιρινές δραστηριότητες πολιτισμού της περιοχής μας, που τον χαρακτηρίζει η ποιοτική συμμετοχή δεκάδων φορέων, η επιτυχημένη οργάνωσή του αλλά και η διαρκώς αυξανόμενη προσέλευση θεατών και επισκεπτών.

Με αυτά τα χαρακτηριστικά πραγματοποιήθηκε και φέτος, για πέμπτη συνεχή χρονιά, η «Ναυτική Έβδομάδα στον Βόλο 2019» στον ίδιο φιλόξενο χώρο, εμπροσθεν του Ίερου Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Ξεκίνησε την Πέμπτη 6/6, με περισσότερες συνεργασίες, πλουσιότερο πρόγραμμα δράσεων και εκδηλώσεων, και συνέχιση της τιμητικής αναφοράς σε πόλεις και περιοχές της Μεσογείου αλλά και σε προσωπικότητες που η δράση τους έχει αναφορά στη θάλασσα.

Έξαιρετική αίσθηση έκανε η επιλογή της τιμώμενης Μεσογειακής πόλης, της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου, λόγω της μεγάλης σχέσης της Μαγνησίας, του Βόλου και του Πηλίου, και για τον λόγο αυτό προσήλθε και κήρυξε την έναρξη ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄.

Συνδιοργανώθηκε και φέτος με τον Όργανισμό Λιμένος Βόλου (Ο.Λ.Β. Α.Ε.), την Περιφέρεια Θεσσαλίας-Περιφερειακή ένωση Μαγνησίας και Βορείων Σποράδων, τό Κεντρικό Λιμεναρχείο Βόλου, τόν Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Δήμου Βόλου, ενώ συνεργάστηκαν και συμμετείχαν περί τούς πενήντα Αθλητικοί και Πολιτιστικοί φορείς και Σύλλογοι του Βόλου.

Τήν Παρασκευή 14/6 ολοκληρώθηκαν οι εκδηλώσεις με τη μεγάλη Συναυλία του Μουσικού Σχολείου Βόλου, που είχε τίτλο: «Τραγουδώντας την Ελλάδα μας». Τό γεγονός αυτό δέν ήταν άκομη μία συναυλία ή άκομη μία συμμετοχή. Σηματοδόπησε τη μεγάλη αναφορά του Σεβ. Μητροπολίτου μας στη Νεολαία και στην Παιδεία, τιμώντας παράλληλα την έξαιρετική παρουσία του Μουσικού Σχολείου

όχι μόνο στην πόλη μας αλλά και στην Ελλάδα ολόκληρη!

Τέσσερις ήταν οι βασικοί άξονες τών φετινών δράσεων και εκδηλώσεων:

Οι μαζικές παρουσιάσεις παραδοσιακών χορών, μουσικής αλλά και έδεσμάτων στην παραλία τών Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Έξαιρετική ή συμμετοχή του κορυφαίου Λυκείου Έλληνίδων Βόλου μέ ειδικά για τήν περίσταση έτοιμασμένο πρόγραμμα του Χο-

ρευτικού Συνόλου «Η ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ» αλλά και πολλών άλλων παραδοσιακών χορευτικών συνόλων. Ήταν και φέτος ή Φιλαρμονική του Δήμου Βόλου, ό Φορέας Πολιτισμού «ΙΩΝΙΑ», μέ τήν ορχήστρα και τόν Νεκτάριο Δεμελή, αλλά και τήν πολυμελή χορωδία υπό τήν Κορνηλία Μαυρογιάννη, ή Κιθαριστική Όρχηστρα Βόλου του Γιώργου Φουντούλη, ή Βολιώτικη Χορωδία μέ τή μαέστρο Στάσα Τζάλλα, ό Σύνδεσμος Ίεροψηλτών, ή Χορωδία και Όρχηστρα του Δημοτικού Σχολείου «Άγιος Ίωσήφ» και τό Μουσικό Σχολείο Βόλου. Η κορύφωση έγινε μέ τόν Στέφανο Κορκολή και τη Σοφία Μανουσάκη. Όλα τά μουσικά σύνολα παρουσίασαν ένότητες ειδικά για τήν Αλεξάνδρεια.

Οι Έκθέσεις εικαστικών, φωτογραφίας και συλλογής άστρονομικών αντικειμένων, στό Κέντρο Τέχνης Τζιόρτζιο Ντέ Κίρικο, στον νέο και καθιερωμένο πλέον χώρο του επιβατικού σταθμού του λιμανιού, στό κτίριο «Τσικρίκη» και στον γυναικωνίτη του Ί.Ν. Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης!

Τιμητική, ξεχωριστή και μέ ειδική σημειολογία ή έκθεση της Έλένης Παύλου-Grossmann, τών Λαρισαίων Μιλτιάδη και Γιάννη Χριστάκη, του νέου φωτογραφικού φορέα Volos Lens του Άργύρη Ζαφειρίδη, του γιατρού Θεόδωρου Περράκη και της πρωτοπαρουσιάστης συλλογής άστρονομικών αντικειμένων, βιβλίων και γκραβούρας της οικογένειας Άθανασίου Ζαφραντζά.

Μεσογειακή πόλη τό 2020 ή Σμύρνη!

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΟΥΚΑ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ "ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΚΙΒΩΤΟΥ"

Οί συμμετοχές με περίπερα τών Βιβλιοπωλῶν, πού ξαναζωντάνεψαν τήν «Γιορτή τοῦ Βιβλίου», τῶν Γυναικείων Συνεταιρισμῶν καί τῆς Οἰκολογικῆς Γεωργίας καί Χειροτεχνίας.

Καί τέλος, ὁ Ναυταθλητισμός μέ τή βράβευση τοῦ Ὀλυμπιονίκου Βασίλη Πολυμερου, τόν Ι.Ο.Β.Α.Θ., τόν Ο.Φ.Α. Μαγνησίας καί τόν Ν.Ο.Β.& Α., χάρη στόν ὁποῖο εἶχαμε φέτος τό Πανελλήνιο πρωτάθλημα Ἀνοιχτῆς θάλασσης ὄλων τῶν κατηγοριῶν.

Ξεχωριστή, τέλος, ἡ παρουσίαση Ἐθνογραφιῶν καί ψηφιακῶν ἀφηγήσεων γιά τήν ὁλοκλήρωση τοῦ προγράμματος «Πηλιορείτες ἐν Αἰγύπτῳ: Ἀρχαιακή Ἐθνογραφία μέ τήν ὀπτική τῶν νέων τεχνολογιῶν καί τοῦ διαδικτύου», ὑπό τήν ἐποπτεία τοῦ Καθηγητῆ Ἐμμανουήλ Βαρβούνη καί τοῦ Δρος Ἀλέξανδρου Καπανιάρη.

Γιά ἀκόμη μία χρονιά ἡ «Ναυτική Ἐβδομάδα στόν Βόλο 2019» ἔδωσε τή δυνατότητα στήν Ἱερά μας Μητρόπολη, διά τῆς «Μαγνήτων Κιβωτοῦ», νά ἀναδείξει τή δυναμική καί τίς δυνατότητες πού ἔχει ἡ περιοχή μας σέ ἐπίπεδο ἐξωστρέφειας καί συνεργασίας. Ἐκατοντάδες ἄνθρωποι, σύλλογοι καί φορεῖς συνεργάστηκαν καί φέτος καί δημιούργησαν μία ἔννεαήμερη γιορτή στόν Βόλο μέ πολλές καί ἐνδιαφέρουσες ἐκδηλώσεις γιά τούς Βολιώτες καί τούς ἐπισκέπτες μέ ἐπίκεντρο τήν Ἀλεξάνδρεια, τή θάλασσα καί τόν πολιτισμό τῆς. Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου ἦταν πολύ μεγάλη, γεγονός πού γεμίζει ἱκανοποίηση καί δίνει τεράστια ὄθηση στόν διοργανωτή φορέα γιά νά συνεχίσει, ὥστε νά ἐνισχυθεῖ ἀκόμη περισσότερο αὐτός ὁ πολύ ἐπιτυχημένος θεσμός γιά τήν περιοχή μας.

Ἡ «Μαγνήτων Κιβωτός» εὐχαριστεῖ θερμά ὅλους ὅσοι συνέβαλαν στήν ἐπιτυχία τῆς διοργάνωσης γιά τήν «Ναυτική Ἐβδομάδα στόν Βόλο 2019», κυρίως τούς συμμετέχοντες φορεῖς καί προπά-

ντων τόν Ὄργανισμό Λιμένος Βόλου, τό Λιμεναρχεῖο Βόλου, τήν Περιφέρεια Θεσσαλίας, τόν Δήμο Βόλου, τούς ἐθελοντές τῶν χριστιανικῶν ὁμάδων, τούς ἐργαζόμενους στήν Ι.Μ.Δ., τούς Πατέρες καί τό προσωπικό τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, τούς ἐπαγγελματίες τῆς γύρω περιοχῆς, γιά τήν ὑποστήριξη καί τήν ἀνοχή, τόν Νίκο Καλοβιδούρη καί τούς συνεργάτες του, προπάντων ὅμως τούς ἐπισκέπτες τοῦ Βόλου πού «ἀγκάλιασαν» τίς ἐκδηλώσεις, καθώς καί τούς πολυπληθεῖς θεατές, πού ἀπό πολύ νωρίς καταλάμβαναν θέσεις στόν Ἅγιο Κωνσταντῖνο καί εἶχαν πάντοτε ἕναν «καλό λόγο» νά εὐχαριστήσουν καί νά προτρέψουν καί γιά ἄλλα τούς διοργανωτές.

Αἴσθηση ἔκανε καί πάλι τό ἀναμνηστικό τῆς «Ναυτικῆς Ἐβδομάδας στόν Βόλο 2019», φιλοτεχνημένο εἰδικά γιά τή διοργάνωση ἀπό τόν Εἰκαστικό Γιάννη Παπαϊωάννου, μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Μαγνήτων Κιβωτοῦ.

Μέ ἀναφορά στή Μεσογειακή πόλη τῆς Ἀλεξάνδρειας τῆς Αἰγύπτου θά συνεχιστοῦν οἱ δράσεις καί οἱ ἐκδηλώσεις πού θά γίνονται καθ' ὅλη τήν περίοδο μέχρι τό τέλος τοῦ 2019, μέ ἀκόμη πῖο ἔντονη συμμετοχή τῆς ἴδιας τῆς τιμώμενης πόλης. Ἔχουν προγραμματιστεῖ ἡ παρουσία τοῦ Συνδέσμου Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων, συνεργασία μέ τήν ὀργάνωση «Φίλοι τῆς Βιβλιοθήκης Ἀλεξανδρείας» καί τόν πρόεδρό τῆς Ἀνδρέα Ζαῖμη, διαλέξεις, εἰκαστικές καί λογοτεχνικές ἀναφορές, παρουσίαση τῶν Εὐεργετῶν ἀπό τόν Ἑλληνισμό τῆς Αἰγύπτου, παρουσιάσεις βιβλίων. Οἱ ἐκδηλώσεις θά ὁλοκληρωθοῦν μέ τόν προγραμματισμό Ἐκπαιδευτικῆς-Προσκυνηματικῆς ἐπίσκεψης στήν Ἀλεξάνδρεια, ὅπως καθιερώθηκε πλέον, μέ τήν ἐπίσκεψη στήν Κάτω Ἰταλία τό προηγούμενο ἔτος. ●

Δημητριάδος Ἰγνάτιος: «Οἱ Ἕλληνες ποτέ δέν

Τηλεοπτική συνέντευξη στήν ἐκπομπή «Γιά τήν Ἑλλάδα...» τῆς ΕΡΤ 1 καί στόν δημοσιογράφο Σπύρο Χαριτάτο παραχώρησε τήν Τρίτη 23/7 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Τά κυριότερα σημεῖα τῆς συνέντευξης ἔχουν ὡς ἑξῆς:

**Γιά τήν ἐθνική τραγωδία στό Μάτι στίς 23/7/2018
καί τήν ἀπώλεια 102 συνανθρώπων μας**

«Ἡ Ἐκκλησία νομίζω στάθηκε ἀπό τήν πρώτη στιγμή ἀρωγός, προσευχόμενη γιά τίς ψυχές, πού τόσο ἄδικα χάθηκαν, παρηγορώντας τούς πονεμένους ἀνθρώπους. Εἶναι βαρῦς ὁ πόνος, τεράστιος. Βρίσκει κανεῖς παρηγοριά μόνο ἀπό τόν Θεό. Ἡ πίστη στόν Θεό μπορεῖ νά τοῦ δώσει μιά λύτρωση. Δέν μπορῶ νά καταλογίσω εὐθύνες. Δέν εἶναι τό δικό μου ἔργο. Ἐγώ αὐτό πού μπορῶ εἶναι νά εὐχομαι νά μὴν ξαναγίνει, νά μπορούμε νά προλαβαίνουμε καταστάσεις καί νά μὴν ξαναδοῦμε τέτοια τραγικά γεγονότα. Ἐμεῖς θά συνεχίσουμε νά προσευχόμαστε καί νά παρηγοροῦμε. Αὐτό εἶναι τό δικό μας ἔργο. Ἐπίσης ὁμῶς καί κάτι ἀκόμη: σ' αὐτές τίς περιπτώσεις ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ αὐτόν τόν τρόπο θανάτου ὡς μαρτύριο. Τό καταγράφουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Οὐσιαστικά ἔχουμε μάρτυρες. Ἐχουμε 102 μάρτυρες. Μπορεῖ, βέβαια, νά μὴν τούς ἀναγνωρίζουμε ὡς μάρτυρες, ὅπως ὁρίζουν οἱ Κανόνες, ἀλλά ἡ Ἐκκλησία μας δέχεται ὅτι ὁ τρόπος καί ἡ στιγμή, αὐτό τό ἀπρόοπτο τραγικό γεγονός εἶναι ἕνα εἶδος μαρτυρίου».

Γιά τή στάση τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τῶν μεταναστῶν

«Ἐγώ προσπαθῶ νά εἶμαι Ἐπίσκοπος τοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτό πού μπορῶ νά πῶ, ὡς Ἐπίσκοπος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὅτι ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι μιά ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ὅποιος καί ἂν εἶναι, σέ ὅ,τι καί ἂν πιστεῦει. Καί εἰλικρινά νομίζω ὅτι αὐτό πού ἡ Ἑλλάδα ἔκανε, νά παράσχει δωρεάν ἐκπαίδευση στά μικρά παιδιά τῶν μεταναστῶν εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικό. Ξέρετε πόσο καταλυτικά λειτουργοῦσε γι' αὐτά τά παιδιά; Θά σᾶς μιλήσω γιά τήν ἐμπειρία τῶν μικρῶν παιδιῶν, πού ἔφθασαν στόν Βόλο μέ τούς γονεῖς τους ξεριζωμένοι ἀπό τίς πατρίδες τους. Ἐπομένως, ὑποδεχθήκαμε τά παιδιά αὐτά μέ χειροκροτήματα στά σχολεῖα, γιατί εἴπαμε τό ἀπλοῦστατο: Ποιός ἔχει δικαίωμα νά στερῆσει ἀπό αὐτά τά παιδιά τήν ἀτμόσφαιρα τοῦ σχολείου; Ποιός εἶναι αὐτός πού μπορεῖ νά πεί σ' αὐτά τά παιδιά: «Δέν θά παίξετε μέ τά ἄλλα παιδιά»; Καί εἰλικρινά σᾶς λέω, ζήσαμε στιγμές ἀλησμόνητες.

Ἐγώ πῆγα πρῶτος καί τά ἐπισκέφτηκα. Τραγουδοῦσα μαζί τους ἑλληνικά, γιατί εἴχαμε συμβάλει νά μάθουν τά πρῶτα ἑλληνικά γράμματα καί ἔμειναν ὅλοι ἐκπληκτικοί, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος σηκώθηκε καί τραγουδοῦσε ἑλληνικό τραγούδι μέ τά παιδιά πού φιλοξενούσαμε, πού ἦταν ἀπό διάφορα κράτη. Γιά ἐμένα αὐτό εἶναι Χριστός. Γιά ἐμένα, αὐτό εἶναι Ἑλληνισμός, αὐτό εἶναι Ὁρθοδοξία. Οἱ Ἕλληνες ποτέ δέν φοβηθήκαμε τούς ἄλλους καί βεβαίως στά συσσίτια πού ἔχουμε δέν στερῆσαμε τό φαγητό ἀπό κανέναν. Ὅλη ἡ Ἐκκλησία

στήν Ἑλλάδα δημιούργησε συσσίτια –καί δημιούργησε πάρα πολλά καθ' ὅλη τήν κρίση– δέν στέρησε τό φαγητό ἀπό κανέναν. Ἔτσι θά συνεχίσουμε.

Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα, βεβαίως καταλαβαίνω τήν εὐθύνη τῶν πολιτικῶν πού πρέπει νά ἀναλάβουν γιά νά ἀντιμετωπίσουν τό τεράστιο πρόβλημα. Δέν εἶναι δική μας ἡ εὐθύνη. Ἐμεῖς ἕνα πράγμα θά κάνομε, θά ὑποδεχόμαστε τόν κάθε ἄνθρωπο σάν ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ».

Γιά τίς σχέσεις Κράτους-Ἐκκλησίας

«Νομίζω ὅτι ἔχουμε φτάσει σέ μιά ὀριμότητα πλέον στήν Ἑλλάδα. Εἴμαστε μόλις διακόσια χρόνια κράτος. Τό 2021 εἶναι πολύ σημαντική χρονολογία. Μέσα σ' αὐτά τά διακόσια χρόνια προϋπήρχε ἡ Ἐκκλησία, οἱ κοινότητες, οἱ ἐνορίες, τά μοναστήρια καί μετὰ συγκροτήθηκε τό κράτος μας. Εἶναι αὐτονόμο ὅτι δημιουργήθηκαν δεσμοί. Ἐξάλλου μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ἡ ἐπανάσταση ἔγινε γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἅγια καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία.

Αὐτοί οἱ δεσμοί, πολλές φορές, ἦταν εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐλάχιστες φορές εἰς βάρος τῆς Πολιτείας. Τώρα, ὁμῶς, ἔχουμε ὀριμάσει. Ὁ καθένας ξέρεי τόν ρόλο του, ξέρει ποῖο εἶναι τό ἔργο του. Ὅμως οἱ δεσμοί παραμένουν. Καί ξέρετε γιατί παραμένουν καί πρέπει νά παραμένουν; Διότι, ἀναμφισβήτητα, χωρίς κανεῖς νά στερεῖται τῆ θρησκευτικῆ του ἐλευθερία, ἡ ὀρθόδοξη πίστη στήν Ἑλλάδα εἶναι ἡ ἐνοποιός δύναμη. Εἶναι ἡ ἐνοποιός δύναμη γιά ὅσους ζοῦμε στήν Ἑλλάδα, πού ἀποτελοῦμε τή συντριπτική πλειοψηφία καί γιά ὅσους ζοῦμε ἐκτός Ἑλλάδας. Ἡ Ὁρθοδοξία κρατᾶει τόν Ἑλληνισμό. Αὐτό δέν μπορεῖ νά παραμεριστεῖ οὔτε πρέπει νά παραγκωνιστεῖ καί νά ὑποτιμηθεῖ.

Ἐπίσης ὁμῶς καί κάτι θεσμικό πού θέλω νά τό πῶ, γιά νά τό ξέρουν ὅλοι. Χάρη στόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, ἀπό τό 2011, συστάθηκε μιά θεσμική ἐπιτροπή διαλόγου Κράτους-Ἐκκλησίας, ὑπό τόν ἐκάστοτε Ὑπουργό Παιδείας. Ἐκεῖ μετέχει ἡ Ἱερά Σύνοδος, μετέχουν ἐκπρόσωποι τῶν Ὑπουργείων. Καί σ' αὐτήν τήν Ἐπιτροπή, ὅποτε λειτουργοῦσε θεσμικά, διευθετήθηκαν ὅποιαδήποτε θέματα προέκυψαν».

φοβηθήκαμε τούς άλλους»

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ **EPT 1**

Γιά τήν Ἐκκλησιαστική περιουσία

«Ἐχω τήν αἴσθησις ὅτι, ἐάν ὑπάρξει κοινή βούλησις γιά τήν ἀξιοποίηση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, καί ἀπό τήν Ἐκκλησία ὑπάρχει, μποροῦν νά ἐξελιχθοῦν ἄμεσα ἔργα πού θά ὠφελήσουν, θά δημιουργήσουν θέσεις ἐργασίας. Τό λέω μέ τήν ἔννοια ὅτι καί ἐμᾶς μᾶς ἐνδιαφέρει νά μὴν φεύγουν τά παιδιά μας, νά δοῦμε πράγματα νά γίνονται γιά τό κοινό καλό. Γι' αὐτόν τόν στόχο νομίζω ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἔτοιμη. Ἐάν ὑπάρξει ἀπό τήν Πολιτεία ἀνταπόκρισις, μποροῦν πραγματικά νά γίνουν μικρά θαύματα.

Ἐπάρχουν δυνατότιτες, ἀρκεῖ κανεῖς νά σκύψει μέ ἐπιμέλεια καί κυρίως νά γίνουμε ἀποτελεσματικοί. Εἶμαι Ἐπίσκοπος εἴκοσι χρόνια καί πλέον. Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός μου ξέρετε ποιός εἶναι; Ἡ γραφειοκρατία. Ἐάν γιά ἕναν Ἐπίσκοπο εἶναι ἡ γραφειοκρατία, καταλαβαίνετε τί συμβαίνει σέ ἄλλους τομεῖς καί σέ ἄλλους ἀνθρώπους, πού ἔχουν εὐθύνες μέσα στήν Πολιτεία. Αὐτό πρέπει νά νικηθεῖ ἐπιτέλους. Θά τό κατορθώσουμε; Μακάρι».

Γιά τήν μισθοδοσία τοῦ Κλήρου

«Δόξα τῷ Θεῷ, γιά τούς Ἱερεῖς μας, τούς ὁποίους ἐκπροσωπήσαμε, νομίζω, ἐπάξια, ὅλη ἡ Ἱεραρχία, ὁμόφωνες ἦταν οἱ ἀποφάσεις, ἀποτρέψαμε αὐτό τό ὁποῖο θεωρήσαμε ὅτι δέν μπορούσαμε νά τό ἐμπιστευτοῦμε. Ἀπετράπη, τελείωσε, γράφτηκε στήν ἱστορία. Νομίζω ὅτι τουλάχιστον οἱ ἐξαγγελίες μέχρι τώρα τῆς κυβερνήσεως ἔχουν ἀναπαύσει πολύ τούς Ἱερεῖς μας καί καίρομαι γι' αὐτό».

Γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπανάστασις

«Πρέπει νά σᾶς πῶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἰτοιμάζεται, γιατί ἔβαλε στόχο ἐδῶ καί ὀκτώ χρόνια. Δημιούργησε προϋποθέσεις γιά δέκα Διεθνή Συνέδρια, πού ἀφοροῦν τό '21. Ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ἤδη τά ἐπτά. Τόν Ὀκτώβριο θά ἔχουμε τό ὄγδοο. Σέ ἕνα ἀπό αὐτά μᾶς τίμησε μέ τήν παρουσία του ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, διότι ἦταν ἀφιερωμένο στά ἑλληνικά Συντάγματα τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἔχουν ἐκδοθεῖ οἱ ἑξί τόμοι καί αὐτή τή στιγμή ἔχει ἐκπονηθεῖ πρόγραμμα συνοδικῶν ἐκδηλώσεων, παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τοπικῶν ἐκδηλώσεων γιά ὅλη τήν Ἑλλάδα, γιά τό 2021. Καί, ἐπίσης, σέ συνεργασία μέ τό Ἐπιτελεῖο Παιδείας καί συγκεκριμένα μέ τή Γενική Γραμματεία Ἐθνικοῦ Κληρονομίου, ξεκίνησε ἕνα τριετές πρόγραμμα, μέ πανελλήνιο μαθητικό διαγωνισμό γιά τίς προσωπικότητες τοῦ '21. Ἦδη ἔγινε ὁ πρῶτος διαγωνισμός. Ἦταν προσωπικότητες πρό τῆς ἐπανάστασεως, ὅπως ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ἡ Ἁγία Φιλοθέη ἡ Ἀθηναία, ὁ Ρήγας Φεραῖος. Τά παιδιά εἰτοιμάσαν μικρά βίντεο, βραβεύτηκαν καί ταξίδεψαν μέχρι τόν Μυστρά, μέ χορηγία τοῦ Ἐπιτελεῖο Παιδείας καί τῆς Ἐκκλησίας, σέ ἕνα σχεδόν πενθήμερο ταξίδι. Περιμένουμε τή δεύτερη χρονιά πού ἔρχεται. Τό 2021 θά ἔχουμε ὀλοκληρώσει αὐτό τό πρόγραμμα. Εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἔτοιμη καί καίρομαι γιατί ὅλο αὐτό νομίζω ὅτι θά πάρει πλέον ἕνα πανελλήνιο χαρακτήρα. Ἀξίζει ὄχι μόνο νά θυμηθοῦμε πῶς ξεκίνησε τό '21 ἀλλά κυρίως τί Ἑλλάδα θέλουμε ἀπό ἐδῶ καί πέρα. Καί ἐμεῖς εἴμαστε ἐδῶ, γιά νά διακονοῦμε αὐτό τόν λαό, νά τόν ἐνώνουμε, νά τοῦ δίνουμε κουράγιο, ἐλπίδα καί δύναμη καί νά τόν βλέπουμε νά προχωρεῖ, ὅπως ἀξίζει σέ ἕναν Ἕλληνα καί Ὁρθόδοξο». •

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

73 χρόνια ἱστορίας!

Διδάσκονται:

Θεωρία καί πράξις Βυζ. Μουσικῆς, Λειτουργική, Ὑμνολογία, Τυπικό, Ἱστορία Βυζ. Μουσικῆς, Στοιχεῖα Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς

ΝΕΟ ΤΜΗΜΑ: Φωνητικῆς καί Ὁρθοφωνίας

Φοίτηση: Πενταετής

Ἐναρξη Ἐγγραφῶν: Δευτέρα 2 Σεπτεμβρίου 2019, Καθημερινά, ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς, 6-8 μ.μ.

Ἐναρξη Μαθημάτων: Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 2019

Τηλ. ἐπικοινωνίας: 24210 93509, 93517, 6972838348

Διεύθυνσις: Ἀναλήψεως 164Α & Ὁγλ (πρ. Ἐκκλ/κό Λύκειο Βόλου)

ΣΧΟΛΗ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ»

20 χρόνια ἱστορίας!

Διδάσκονται: Βυζαντινή Ἀγιογραφία, Συντήρησις εἰκόνων, ἔργων ζωγραφικῆς καί ξύλου, ψηφιδωτοῦ καί ξυλογλυπτικῆς

Ἐναρξη Ἐγγραφῶν: Δευτέρα 2 Σεπτεμβρίου 2019, Καθημερινά, ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς, 7-9 μ.μ.

Ἐναρξη Μαθημάτων: Τετάρτη 2 Ὀκτωβρίου 2019

Τηλ. Ἐπικοινωνίας: 6972225448, 24210 41058

Διεύθυνσις: Ἀγίου Νικολάου 108, Βόλος

Έμπειρία ζωής στόν "Άγιο Λαυρέντιο!"

ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΣΙΟΥΛΑ, ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΟΥ ΣΤΕΛΕΧΟΥΣ

Κατά τί διάρκεια τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου ὑπάρχουν στιγμές πού μένουν ἀνεξίτηλα χαραγμένες στήν μνήμη του. Γιά τί δική μας νεανική ἡλικία, αὐτές οἱ στιγμές εἶναι ἡ συμβίωση στόν κῶρο πού ὀνομάζεται κατασκήνωση.

Πλησιάζει Ἰούνιος καί, μαζί μέ τό καλοκαίρι πού ἀποζητᾶμε ὡς παιδιά, ξεκινοῦν καί οἱ κατασκηνώσεις. Ὡς ὀμαδόπουλα τίς περισσότερες φορές ἀλλά καί ὡς στελέχη πλέον δέν βλέπουμε τήν ὥρα νά ἀνεβούμε ἐκεῖ, ὅπου ἔχουμε περάσει τίς καλύτερες στιγμές μας, τά ὀραιότερα καλοκαίρια.

Ἐκεῖ, εἶναι ἀλήθεια πῶς ἔχουν δημιουργηθεῖ οἱ καλλίτερες φιλίες. Αὐτές πού θά κρατήσουν χρόνια, γιατί εἶναι δημιουργημένες κάτω ἀπό τί σκέπη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ μας.

Τό τί συνεισφέρεις ὡς στέλεχος σέ μία κατασκήνωση εἶναι ἕνα μεγάλο σχολεῖο, ἀφοῦ μόνο ἐμπειρίες ἔχεις νά ἀποκομίσεις ἀπό αὐτό. Ἡ συνεχῆ ἐξοικείωση μέ τά παιδιά εἶναι μία ἐμπειρία ἀπό μόνη της, ἀφοῦ μέσω αὐτῆς ὀριμάζεις ὡς ἄνθρωπος. Μαθαίνεις νά ἀντιμετωπίζεις καταστάσεις καί καταλαβαίνεις τί διαφορετική ψυχολογία τοῦ κάθε παιδιοῦ. Γιά αὐτές τίς ἑπτά, ἄλλες φορές καί δώδεκα μέρες τῆς κατασκήνωσης, εἶσαι ἡ μητέρα καί ὁ πατέρας τοῦ κάθε παιδιοῦ καί ὀφείλεις νά τό ἱκανοποιεῖς. Γιά νά ἀντεπεξέλθεις σέ αὐτό, πρέπει νά ξαναγίνεις παιδί. Νά ἀναπτύξεις τί φαντασία καί νά μάθεις νά δουλεύεις ὄχι μέ τί δική σου λογική, ἀλλά μέ τί λογική τῶν παιδιῶν. Γιά

νά τό καταλάβει αὐτό κάποιος ὀμαδάρχης, ἀρκεῖ νά καταλάβει τό πόσο πολύ καίρεται ὁ ἴδιος μέ τήν νίκη τῆς ὀμάδας του σέ μία δοκιμασία τῆς κατασκήνωσης, πού οὐσιαστικά εἶναι ἀσήμαντη.

Ἄκόμα ὡς στέλεχος ἀναπτύσσεις πολλές δεξιότητες, ὥστε νά ἱκανοποιήσεις ὅλα τά παιδιά. Μαθαίνεις ἐσὺ ὁ ἴδιος νά εἶσαι ἀθλητικός, νά ζωγραφίζεις, νά τραγουδᾷς καί γενικά νά καταπιάνεσαι μέ ὀτιδήποτε ἐνδιαφέρονται τά παιδιά.

Πέρα ἀπό τίς γνώσεις γιά τήν κατασκήνωση, μαθαίνεις καί πράγματα πού εἶναι χρήσιμα γιά τήν ὑπόλοιπη ζωή σου. Ὡς στέλεχος μειώνεις τόν ἐγωισμό σου, μιᾶς καί ὀφείλεις νά ἐκπροσωπήσεις δίκαια τά παιδιά τῆς ὀμάδας σου καί πολλές φορές ὑποχωρεῖς στίς ἀπόψεις σου γιά τήν καλύτερη λειτουργία τῆς κατασκήνωσης. Φροντίζεις νά γεφυρωθοῦν οἱ ἀντιθέσεις τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς μέ τίς συνήθειες πού ἔχει τό κάθε ὀμαδόπουλο στήν καθημερινότητά του.

Ἄκόμα ὁ ἴδιος μορφώνεσαι. Μαθαίνεις πολλά πράγματα πού πιθανόν νά μὴν τά ἤξερες. Παίρνεις μέρος σέ πολλές συζητήσεις μέ τά παιδιά καί καλεῖσαι νά δώσεις ἀπαντήσεις σέ παιδικά ἐρωτήματα πού ποτέ δέν θά φανταζόσουν. Ἄκόμα γίνονται καί πολλές συζητήσεις μεταξύ τῶν στελεχῶν γιά σημαντικότερα προβλήματα πού μπορεῖ νά μᾶς ἀπασχολοῦν στή ζωή μας.

Τό σημαντικότερο βέβαια ἀπό ὅλα εἶναι ὅτι περνᾶμε ὀμορφα. Εἶναι μία μεγάλη παρέα ὅλη ἡ κατασκήνωση καί ἀρκεῖ κάποιος μία φορά νά πάει ὡς στέλεχος γιά νά καταλάβει τό πόσο παραδεισένια περνᾶμε. Καί αὐτό κυρίως συμβαίνει στίς δικές μας κατασκηνώσεις, τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Γιατί μέγας ἀρχηγός της εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Καί κακά τά ψέματα, δένεσαι μέ ὅλη αὐτήν τήν κατάσταση. Κουράζεσαι, προσφέρεις τόσα πολλά ἀλλά στό τέλος αἰσθάνεσαι μία κᾶθαρση, μία λύτρωση γιά ὅλη αὐτή τήν προσφορά καί συνειδητοποιεῖς τό πόσο δέθηκες μέ τά παιδιά. Ζεῖς λίγες μέρες ξέγνοιαστες μέ τόσες ὀραιές ἐμπειρίες καί τόσο ὀραῖα πρόσωπα γύρω σου, ὥσπου κάποια στιγμή ὄλο αὐτό φτάνει στό τέλος του. Καί δέν σᾶς κρύβω πῶς προσωπικά, συνειδητοποιώντας ὅτι κάποια στιγμή τό ταξίδι τῆς κατασκήνωσης φτάνει στό τέλος του καί θά χρειαστεῖ νά ἀποχωριστῶ τά παιδιά καί τήν κατασκήνωση ὅπου ζήσαμε ὄλες αὐτές τίς ὀραιές στιγμές, συγκινοῦμαι.

Καί καθώς τελειώνει αὐτό τό ἄρθρο καί σκέφτομαι/συλλογίζομαι τό τί εἶναι κατασκήνωση γιά μᾶς καί τίς ἐμπειρίες πού ἀποκτᾶμε ἐκεῖ, συνειδητοποιῶ ὅτι ἡ κατασκήνωση ἐν τέλει εἶναι ἕνα μεγάλο σχολεῖο πού τό κάθε παιδί θά ἤθελε νά μαθητεύσει καί νά προσφέρει σ' αὐτό.

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΝΟΥΦΡΙΟΥ

Μιά πολύ σημαντική στιγμή σπίν ιστορία της ενορίας του Ἁγίου Ὀνουφρίου συνιστοῦν τά Ἐγκαίνια τοῦ Πν. Κέντρου τοῦ Ναοῦ, πού τελέσθηκαν ἀνήμερα τῆς Πανηγύρεως (12/6) μετά τήν Θεία Λειτουργία ἀπό τόν Σεβ.

Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο. Σπίν ὁμιλία του ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ π. Ἀθανάσιος Μπαντέλας εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τί συμβολή του σπίν δημιουργία καί λειτουργία τοῦ Πν. Κέντρου, ὅπου θά στεγαστοῦν τά Κατηχητικά τῆς ενορίας, ὁ Κύκλος Συμμελέτης Ἁγίας Γραφῆς καί ἄλλες ἐνοριακές ἐκδηλώσεις. Ἀ-

πό τί μεριά του, ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τόν ἐφημέριο καί τό Ἐκκλ/κό Συμβούλιο γιά τί δημιουργία τοῦ Πν. Κέντρου, τό ὁποῖο χαρακτηρίσε «κοιτίδα πνευματικῆς ἀναψυχῆς νέων καί μεγαλυτέρων».

ΓΙΟΡΤΙΝΗ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟ

Στό κατάμεστο ἀμφιθέατρο τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου Θεσσαλίας πραγματοποιήθηκε (12/6) μέ μεγάλη ἐπιτυχία ἡ καταληκτική γιορτή τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ - Νηπιαγωγείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος μέ τίτλο «Μιά γοργόνα στόν Παγασπικό». Ἡ γιορτή ὀλοκλήρωσε μέ τόν πιό ὁμορφο τρόπο τό ἐπίσιο ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα τῶν μαθητῶν «Ἀγαπῶ τήν πόλη μου». Ἡ αἴθουσα γεμάτη ἀπό γονεῖς καί παιδιά πλημμύρισε ἀπό τραγούδια, κέφι, χορό, κοινωνικά μηνύματα καί πολλή συγκίνηση. Τά τραγούδια τά συνόδευαν οἱ μουσικοί του Ὁδείου Παλάσκα. Τήν ἐκδήλωση ἀνοίξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τούς γονεῖς γιά τήν ἐμπιστοσύνη πού δείχνουν ὅλα αὐτά τά χρόνια στόν Σταθμό, καθώς καί τό προσωπικό γιά τό δύσκολο καί σημαντικό ἔργο πού ἐπιτελεῖ καθημερινά σπίν γαλούχηση τῶν παιδιῶν. Στό τέλος τῆς ἐκδήλωσης ὁ δημιουργός τοῦ τραγουδιοῦ «Ὁ Βόλος μᾶς μαγεύει» κ. Καραμπερόπουλος καί ὁ ἐρμηνευτής κ. Σκοτίδας τραγούδησαν μαζί μέ τά παιδιά καί τούς γονεῖς ξεσηκώνοντας μικρούς καί μεγάλους.

Ο «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΝ ΙΑΤΡΟ

Μέ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε (12/6) ἡ καλλιτεχνική ἐκδήλωση τοῦ Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» πρὸς τιμήν τοῦ Ἁγίου Λουκά Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καί Κριμαίας τοῦ Ἱατροῦ, προστάτη τῶν δεκάδων συνεργατῶν - ἐθελοντῶν του. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε ἐντός τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου λόγῳ βροχῆς. Ἡ γιορτή ξεκίνησε μέ λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Λουκά, τήν ὁποία ἔφεραν στούς ὄμους τούς ἱερόπαιδες καί ἀναγνώστες τῆς Ἱ.Μ. Δημητριά-

δος. Ἀμέσως μετά ἔλαβε τόν λόγο ὁ Πρωτ. Θεόδωρος Μπατάκας, Πρόεδρος τοῦ «Ε», ὁ ὁποῖος ἐν συντομίᾳ παρουσίασε τό ἔργο τοῦ Συλλόγου καί εὐχαρίστησε ὅλους ἐκείνους πού κοπίασαν γιά τήν πραγματοποίηση τῆς ἐκδήλωσης. Ἀκολούθησε ἡ ἀπόδοση βυζαντινῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων ἀπό τήν πολυμελή χορωδία τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν «ὉΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΗΣ» ὑπό τί δ/ση τοῦ Πρωτοψάλτου Εὐσταθίου Γραμμένου. Κεντρικός ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἀρχιμ. Νικηφόρος Κοντογιάννης, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Λαρίσης. Μετά τήν ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ π. Νικηφόρου πῆραν τί σκυτάλη τά μέλη τῆς φιλαρμονικῆς τῆς νεανικῆς συντροφιάς τοῦ Ναοῦ του, πού εἶναι μία πρωτοτυπία στά ἐκκλησιαστικά καί ἐνοριακά δρώμενα. Τά παιδιά ἐντυπώσασαν μέ τήν ἐπιτυχημένη ἀπόδοσή τους ἀλλά καί τίς ὁμορφες στολές τους. Τή γιορτή ἔκλεισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τήν ὁμάδα τῶν νέων καί τόν π. Νικηφόρο πού ἤλθαν ἀπό τήν Λάρισα καί ἐξῆρε τό ἔργο πού ἐπιτελεῖται σπίν εὐλογημένη ἐνορία τους. Εὐχαρίστησε, ἐπίσης, τόν π. Θεόδωρο καί τούς συνεργάτες του γιά τό πολύμοχο καί σπουδαῖο ἔργο τοῦ «Ἐσταυρωμένου», τό ὁποῖο πλέον τυγχάνει πανελλαδικῆς ἀποδοχῆς καί ἀναγνώρισης. Ἡ γιορτή πραγματοποιήθηκε στό πλαίσιο τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 2019 σέ συνεργασία μέ τήν «ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΚΙΒΩΤΟ» καί τήν παρουσίασε ὁ κ. Νικόλαος Τσοῦκας.

Τήν Κυριακή 23/6 στον Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου πραγματοποιήθηκε ἡ ἐκδήλωση λήξης τοῦ Σχ. Ἔτους 2018-2019 τῆς Σχολῆς παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀρχιμ. Εἰρηναίου Νάκου, τῶν καθηγητῶν καί μαθητῶν τῆς Σχολῆς καί πλήθους μουσικῶφιλων. Τήν ἐκδήλωση ἄνοιξε ὁ Δ/ντής τῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε ἐν συντομίᾳ στό ἔργο πού ἐπιτελέστηκε στή Σχολή κατά τό ἐκπεύσαν Σχ. Ἔτος, στήν φοίτηση 220 μαθητῶν στά τέσσερα κέντρα τῆς Σχολῆς στόν Βόλο, στόν Ἀλμυρό, στήν Ἀγιά καί στήν Ἀγριά καί στό ἔργο πού ἐπετέλεσαν οἱ ἄξιοι καθηγητές, πού γιά ἀκόμη μία χρονιά ἀναλώθηκαν στή διδασκαλία καί στήν προσφορά τῆς ἱεράς Ψαλτικῆς τέχνης. Ὁ Δ/ντής τῆς Σχολῆς εὐχαρίστησε τούς πολυπληθεῖς μαθητές γιά τήν ἐμπιστοσύνη τους στό ἔργο τῆς Σχολῆς, γιά τήν ἐπιμέλεια καί τή φιλομάθειά τους. Τέλος, ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιο, γιά τήν ἐμπρακτὴ καί πολυμερῶς ἐκφραζόμενὴ ἐμπιστοσύνη του, γεγονός πού, ὅπως τόνισε, «συνιστᾶ κινήτρια δύναμη τόσο γιά τόν Δ/ντή ὅσο καί γιά τούς Καθηγητές, πού ἔχουν σήμερα στά χέρια τους τίς τύχες τῆς Σχολῆς». Δέ παρέλειψε νά εὐχαριστήσει ἀπό καρδιάς καί τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Κιαμέτη γιά τή φροντίδα

του, ὥστε οἱ κτηριακές ἐγκαταστάσεις, στίς ὁποῖες στεγάζεται ἡ Σχολή, νά εἶναι σέ ἐξαιρετικὴ κατάσταση καί νά πληροῦν τίς σύγχρονες προδιαγραφές στέγασης καί λειτουργίας τῆς Σχολῆς. Τό μουσικό πρόγραμμα τῆς ἐκδήλωσης ἄνοιξε ἡ Χορωδία τῆς Σχολῆς, ὑπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰωάννου Σχώρη, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βόλου. Ἀκολούθησαν μεμονωμένοι μαθητές ἀπὸ ὅλες τίς τάξεις καί τά Παραρτήματα, πού ἀπέδωσαν ἐξαιρετικὰ μουσικὰ μέλη, ὑπὸ τήν καθοδήγησι τῶν δασκάλων τους, ἐνῶ τό μουσικό μέρος ὀλοκληρώθηκε μέ τήν Χορωδία τοῦ Παραρτήματος τῆς Ἀγιάς, ὑπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Λεμονόπουλου, Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἐλασσῶνος. Τήν ἐκδήλωση ἐκλείσει ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τή χαρά του γιά τήν πραγματοποίησι τῆς ἐκδήλωσης καί τήν ἱκανοποίησί του γιά τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν στή Σχολή πρόσωπα πού ἐμπιστεύθηκε, ἐπισημαίνοντας ὅτι «ὁ π. Ἐπιφάνιος πατὰ γερά πάνω σέ ὅσα παρέλαβε καί διδάχθηκε ἀπὸ τόν ἀείμνηστο δάσκαλό του Μιχάλη Μελέτη ἀλλά ἔδωσε καί νέα πνοή στό ἔργο τῆς Σχολῆς καί στή διακονία αὐτῆς τῆς ἱερῆς τέχνης καί ἐπιστήμης. Χαίρομαι καί ἀγάλλομαι γιατί ἡ Σχολή μας δέν διδάσκει μόνο τά μυστικά αὐτῆς τῆς τέχνης ἀλλά καί τό ὕψος καί τό ἥθος τῆς, πού εἶναι λειτουργικό καί προσευχητικό». Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τούς δασκάλους τῆς Σχολῆς, ἐξῆρε τό ἔργο πού ἐπιτελεῖται καί στά Παραρτήματα, καί κάλεσε ὅλους νά προτρέψουν καί ἄλλα παιδιά νά ἐνταχθοῦν στή Σχολή, ὥστε νά γίνουν μέτοχοι τῶν πνευματικῶν καί καλλιτεχνικῶν ἀγαθῶν πού προσφέρει.

Στήν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἁγιάς χοροστάση (22/6) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐπὶ τῆ ἑορτῇ τοῦ Γενεθλίου τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Κατά τῆ διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴ Ρασοφορία τῆς νέας Μοναχῆς Θεαδέλφης, κατὰ κόσμον Εἰρήνης, μέ καταγωγή ἀπὸ τήν πρωτεύουσα καί μέ σπουδές στό Χημικὸ Τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Παρέστησαν πλῆθος προσκυνητῶν ἀπὸ τήν Ἀθήνα μεταξύ τῶν ὁποίων καί οἱ συγγενεῖς τῆς νέας Μοναχῆς. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος παρατήρησε ὅτι «στά μάτια τῶν κοσμικῶν μιά τέτοια ἀφιέρωση δέν ἔχει νόημα. Κι ὅμως, σέ μιά ἐποχὴ σάν τῆ δική μας, τήν τόσο ἐκκοσμικευμένη, ὅπου περισσεύει ἡ ἁμαρτία, ὑπερπερισεύει ἡ Χάρις. Σ' αὐτὴν τήν ἐποχὴ οἱ Μοναχοὶ δίνουν ἐλπίδα καί γίνονται φῶς, πού διαλύει τὰ σκοτάδια τοῦ κόσμου καί δείχνει στοὺς ἀνθρώπους τήν ἀσφαλὴ πορεία πρὸς τό λιμάνι τῆς ἀλήθειας καί τῆς ζωῆς, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας...». Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στή σύγχρονη πορεία τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία φιλοξενεῖ Μοναχές ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, γεγονός πού, ὅπως τόνισε, «εἶναι ἓνας ζωντανὸς καρπὸς τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς διασπορᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ ὅλους, ἐπιτυχάνοντας τήν ἐνότητα χωρὶς νά καταστρέφεται ἡ ἰδιαίτερότητα κανενὸς καί καμιάς...».

Τήν Κουρά μίας ἀκόμη νέας Μοναχῆς τέλεσε τήν Πέμπτη 27/6 στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Λαμπιδόνης Πηλίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Πρόκειται γιά τὴ Μοναχὴ Χρυσοστόμη, κατὰ κόσμον Ἰουλίτσα Κασασακαλίδου, 33 ἐτῶν, μέ σπουδές στά οἰκονομικά, ἡ ὁποία ἔλαβε τό Μέγα καί Ἀγγελικὸ Σχῆμα μετὰ ἀπὸ πέντε χρόνια δοκιμασίας καί ἀνέλαβε τήν Ἡγουμενία τῆς Μονῆς. Στήν Κουρά παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὀλβίας κ. Ἐπιφάνιος (τῆς Ὁρθόδοξης Αὐτοκέφαλης Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας) ἐνῶ συμμετείχαν ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἁγίου Ὁρους Ἀρχιμ.

Βαρθολομαῖος, πολλοὶ Κληρικοὶ μας, ἀντιπροσωπεύει Ἱερῶν Μονῶν, ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντής Μαγνησίας κ. Βασίλειος Καραϊσκόκος καί πλῆθος προσκυνητῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τή χαρά του γιά τήν ἀνα-

συστασι καί ἀνασυγκρότησι τῆς Μονῆς ὕστερα ἀπὸ μακρὰ περίοδο ἐρημώσεως: «Τό σημερινὸ ἀποτέλεσμα εἶναι καρπὸς προσευχῆς ψυχῶν, πού ποτέ δέν ξέχασαν τήν Παναγία τὴ Λαμπιδόνα, πού πονοῦσε ἡ ψυχὴ τους γιά τήν ἐρήμωσι τῆς Μονῆς. Τά πράγματα ἐξελίχθηκαν μέ θαυμαστὸ τρόπο, πού ἀποδεικνύει ὅτι, ὅταν ἀφεθοῦμε στά χέρια τοῦ Θεοῦ, Ἐκεῖνος ἀναλαμβάνει νά δώσει λύση...». Τόνισε ὅτι τό μικρὸ αὐτὸ Μοναστήρι «μέ ζωντανή τήν παρουσία τῆς Παναγίας θά δίνει δύναμη στοὺς προσκυνητές, χαρὰ στοὺς κατοίκους τῆς γύρω περιοχῆς, θά κοσμεῖ τὴ μοναστικὴ ζωὴ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, θά ἀποτελέσει ἓναν ἀπὸ τούς πύργους πού φυλάσσουν τήν Ἱερά μας Μητρόπολη, μέσα στοὺς ὁποίους συνεχίζεται ἀπρόσκοπτα ἡ παράδοσι τῆς προσευχῆς καί τῆς ζωντανῆς μοναχικῆς ἀσκήσεως». Ὁ Σεβασμιώτατος, τέλος, εὐχίσθηκε πατρικῶς στή νέα Μεγαλόσχημη Μοναχὴ καί Ἡγουμένη Χρυσοστόμη νά ἔχει δύναμη καί νά κρατᾶ ἐνωμένη τήν ἀδελφότητα βλέποντας στό πρόσωπό του τόν πατέρα καί συμπαραστάτη τῆς.

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν στον Βόλο (22/6) οι Ἀπολυτήριες Ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος γιὰ τὸ τρέχον Σχ. Ἔτος 2018-2019 ἐνώπιον ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποία ἀπάρτιζαν οἱ κάτωθι Διπλωματοῦχοι-Καθηγητὲς Βυζ. Μουσικῆς:

Α. Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Δ/ντῆς τῆς Σχολῆς, Πρόεδρος

Β. Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Νάκος, Γενικός Δ/ντῆς τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέλος

Γ. Δημήτριος Μανώλης, Λαμπαδάριος τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγίας Βαρβάρας Ν. Ἰωνίας, μέλος

Δ. Εὐάγγελος Παυλίδης, Λαμπαδάριος τοῦ Ἱ.Ν. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου, μέλος

Ε. Σεβαστή Μαζέρα, Δομestικάινα τοῦ προτύπου χοροῦ τῶν Ψαλτιῶν «Αἱ Ἄδουσαι», μέλος.

Τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ ἐκπροσώπησε ἡ Καθηγήτρια Μουσικῆς στὸ Μουσικὸ Σχολεῖο Βόλου κ. Μαρία-Δέσποινα Λουκίδου.

Μετὰ τὴν προβλεπόμενη ἀκροαματικὴ διαδικασία ἄξιοι γιὰ τὴν ἀπόκτηση Πτυχίου Βυζ. Μουσικῆς κρίθηκαν οἱ κάτωθι σπουδαστές: Ἀλεξίου Δημήτριος, Ἀλευράς Κων/νος, Καραμανλάκης Ἰωάννης, Κουταντέλια Ἰωάννα, Μάρκος Σωκράτης, Μαυροειδῆς Νικόλαος, Πολύζος Ἀλέξανδρος, Σπυργιάρης Γεώργιος καὶ Χαλιάσα Σοφία. Ἄξιοι γιὰ τὴν ἀπόκτηση Διπλώματος Βυζ. Μουσικῆς κρίθηκαν οἱ σπουδαστές Μελέτης Μιχάλης, καὶ Χατζηγεωργίου Ἰωάννης. Εἰδικὸ βραβεῖο ἐξαιρετικῆς ἀπόδοσης, μετὰ τὴν ἐπωνυμία «Πρωτοψάλτης Μιχαὴλ Μελέτης» ἀποφασίστηκε νὰ ἀπονεμηθεῖ στὸν Διπλωματοῦχο σπουδαστὴ Μιχάλη Μελέτη. Στὸ τέλος τῆς διαδικασίας ὁ Δ/ντῆς τῆς Σχολῆς συνεχάρη καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου τοὺς νέους Πτυχιούχους καὶ Διπλωματοῦχους γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους ἀλλὰ καὶ γιὰ σύνολη τὴν πενταετὴ φροντίσή τους στὴ Σχολή, κατὰ τὴν ὁποία διακρίθηκαν γιὰ τὴ συνέπεια, τὴν ἐπιμέλεια καὶ τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴ Βυζ. Μουσικὴ τέχνη καὶ Ψαλτικὴ Παράδοση, τὴν ὁποία πλέον καὶ οἱ ἴδιοι καλοῦνται νὰ διακονήσουν. Ἀναφέρθηκε στὸ λειτουργικὸ ἦθος τῆς Μουσικῆς μας, πού τὴν ξεχωρίζει ἀπὸ κάθε ἄλλη κοσμικὴ τέχνη καὶ τὴν καθιστᾷ ἱερή, ὁ ρόλος τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἔνωση, τόσο τοῦ Ἱερογάλτου, ὅσο καὶ τοῦ πιστοῦ, μετὰ τὸν Θεὸ μέσα στὴν ἐμπειρία τῆς Θεῆς Λατρείας. Κάλεσε δὲ τοὺς ἀποφοίτους νὰ ἐκφράζουν πάντοτε τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη τους πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς δασκάλους τους, οἱ ὁποῖοι ἀναλίσκονται μετὰ αὐταπάρνηση στὴ διδασκαλία τῆς ἱερᾶς τέχνης τοῦ Δαμascηνοῦ ἀλλὰ καὶ στὴ διὰ βίου διακονία τοῦ ἱεροῦ ἀναλογίου.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΣΧΗΜΑ ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΑΣ ΝΑΟ

Μία ἐξαιρετικὴ δράση στὸν κῶρο τῆς ποιμαντικῆς προσέγγισης τῶν νέων λειτουργεῖ ἐπ' ἐσχάτων στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Νικολάου Βόλου, στὸ πλαίσιο τῆς σύναξης φοιτητῶν καὶ νέων ἐργαζομένων ὑπὸ τὸν Πρωτ. Χαρίλαο Παπαγεωργίου.

Πρόκειται γιὰ τὴ θεατρικὴ συντροφιά «Διάβαση», οἱ συντελεστές τῆς ὁποίας διάλεξαν αὐτὸν τὸν τρόπο γιὰ νὰ μιλήσουν καὶ νὰ νοηματοδοτήσουν τὴν καθημερινότητά τους ἀλλὰ καὶ νὰ μεταφέρουν τὸ βίωμά τους σὲ ἕναν εὐρύτερο κύκλο ἀνθρώπων. Ἡ θεατρικὴ συντροφιά «Διάβαση» ἀνέβασε τὸ ἔργο «Μαλλιοτραβήγματα», πού βασίζεται στὴν κλασικὴ ἱστορία τῆς Ραπουνζέλ, τῶν ἀδελφῶν Γκρίμ, πού διασκευάστηκε τὸ 2010 σὲ ταινία τοῦ Ντίσνεϋ μετὰ τὸν ἐλληνικὸ τίτλο «Μαλλιά κουβάρια». Τὸ ἔργο ἀνέβηκε σὲ τρεῖς παραστάσεις, πού δόθηκαν, ἀντιστοίχως, στίς 30/6 στὴν Ἄλλη Μεριά, στίς 4/7 στὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο τῆς Ν. Ἰωνίας καὶ στίς 5/7 στὴν πλατεία τῶν Σταγιατῶν. Τὸ ἔργο ἀνέβηκε σὲ σκηνοθεσία, διασκευὴ καὶ διδασκαλία τῆς κ. Χρυσάνθης-Βασιλικῆς Κορώνη. Σκηνικὰ-κοστουμά: Βάγια Μπεκιῶνη. Πρωτότυπη μουσική: Φίλιππος Ρέτσιος. Χορογραφίες: Νικολέτα Δεφαράνα. Ἔπαιξαν οἱ: Γιάννης Μιντζίδης, Κων/νος Σιούλης, Νεκτάριος Μαρμαράς, Λεμονιά Ἀπόχα, Κυριακὴ Γαϊτανίδου, Μαρία Καραπάνου, Ἀνδρέας Κοτόπουλος, Χρι-

στίνα Μαρμαρά, Ἀλεξάνδρα Μιχαλοπούλου, Νεκταρία Σαββίδου, Θεοδωρῆς Ἀντωνίου, Μιχαὴλ Μόκκας, Μαρία Μαρμαρά, Μαρία Τσαπαρίδου καὶ Γιώργος Ἀγαπητός.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ Η ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΤΟ ΠΡΟΜΥΡΙ

Τὸ θαῦμα τοῦ Ἀγίου Σπυριδῶνος γιόρτασε ἡ ὁμώνυμη Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Προμυρίου, ὅπου τὴν Παρασκευὴ 12/7 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος χοροστάτησε στὸν Μέγα Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ παρουσία ἀρκετῶν προσκυνητῶν. Στὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἔκανε ἐκτενὴ ἀναφορά στὸν Ἱερομόναχο π. Ἀλύπιο, ὁ ὁποῖος ἐπ' ἐσχάτων ἀνέλαβε τὴν εὐθύνη τῆς Μονῆς προερχόμενος ἀπὸ τὸ Ἱερόν Ὅρος. Ὁ π. Ἀλύπιος ἀνέλαβε τὴ λειτουργία τῆς Μονῆς σὲ μιά κρίσιμη καμπὴ τῆς ἱστορίας της, συνεχίζοντας τὴ μακρὰ μοναστικὴ

παράδοσή της, πού εἶναι ἄρρηκτα συνυφασμένη μετὰ τὴν ἐν γένει μοναστικὴ παράδοση τοῦ Πηλίου. Ἀναφερόμενος στὸν Ἱερόν Σπυριδῶνα ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε τὴν ἀπλότητά του, τὴν μεγάλη ἀγάπη του γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, «ἀγάπη, πού τιμήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ μετὰ τὸ χάρισμα τῆς Ἀγιότητας. Ὁ Ἱερός Σπυριδῶν, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ Ἁγιοί, εἶναι οἱ ὁδοδείκτες τῆς ζωῆς μας, πού μᾶς δείχνουν τὸν δρόμο γιὰ τὸν Θεὸ, εἶναι οἱ «ὀλυμπιονίκες» τῆς ζωῆς, παραδείγματα πνευματικοῦ ἀγῶνα, πίστεως, ταπεινῶσης, ὑπομονῆς, ἐμπιστοσύνης στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγάπης, ἀπλότητας, πνευματικῆς σοφίας καὶ προσφορᾶς». Ὁ κ. Ἰγνατίος κάλεσε τοὺς πιστοὺς νὰ στηρίζουν τὸ Μοναστήρι καὶ τὸν π. Ἀλύπιο, ἐνῶ χαρακτήρισε «θαῦμα καὶ εὐλογία Θεοῦ» τὴν ἐπαναλειτουργία πολλῶν παλαιῶν καὶ ἐγκαταλειμμένων Ἱερῶν Μονῶν στὸ Πήλιο, πού συνιστοῦν τὸ κάψαμα τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΟΛΟΥ Η ΙΕΡΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ «Η ΠΑΝΤΩΝ ΧΑΡΑ»

Με χαρά και συγκίνηση οι ένορύτες της Αγίας Κυριακής Βόλου υποδέχθηκαν (4/7) την Ιερά Εικόνα της Παναγίας «Η πάντων Χαρά», η έλευση της οποίας εντάχθηκε στο πρόγραμμα των λατρευτικών εκδηλώσεων του Ναού, έννοψη της Ιεράς Πανηγύρεως. Την ιερά Εικόνα κόμισε ο

Αρχιμ. Άνθιμος Παπαλεξόπουλος, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου και Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής της Παναγίας «Πάντων Χαρά» Καλεντζίου Κορινθίας και την υποδέχτηκε ο Πρωτοσύγκελλος της Τοπικής μας Έκκλησίας Αρχιμ. Δαμασκνός Κιαμέτης επικεφαλής του ιερού Κλήρου και του ευσεβούς λαού. Ακολούθησε ο Πανηγυρικός Έσπερινός στο τέλος του οποίου ο π. Δαμασκνός εξέφρασε ευχαριστίες προς τον Καθηγούμενο της Μονής και συνεχάρη τον Προϊστάμενο του Ναού π. Διονύσιο Χαϊκάλη για την πρόοδο και την ευπρέπεια του Ναού.

Από τη μεριά του ο π. Άλέξιος Παπαλεξόπουλος ανταπέδωσε τις ευχαριστίες και ευχήθηκε στον λαό μας πλούσια την εύλογία της Παναγίας μας στην ζωή του.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Την Ανακομιδή των Ιερών Λειψάνων του Όσιου Σεραφείμ του Σάρωφ έόρτασε η όμώνυμη Ιερά Μονή της Πορταριάς. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό (18/7) χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος παρουσία πολλών προσκυνητών. Στην όμιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην όλοθυμη αγάπη του Όσιου Σεραφείμ προς τον Χριστό «στον όποιο αφιέρωσε τη ζωή του, συνεχίζοντας τη μεγάλη παράδοση των ασκητών Πατέρων της Όρθοδοξίας μέσα από την έμπειρία της νοεράς προσευχής, όπου τό όνομα Ίησοϋς γίνεται κτύπος της καρδιάς και άναπνοή. Είναι μία προσευχή που άφορά όλους τους ανθρώπους, καθώς ο Άγιος δέν προσεύχεται

μόνο για τον έαυτό του. Η προσευχή του είναι προσευχή της Έκκλησίας, από την όποια όλοι μας λαμβάνουμε Χάρη Θεού. Είναι απόδειξη της αγάπης του προς τον Χριστό και έμεις αγαπούμε τους Άγίους, για ν' αγαπήσουμε άκόμα περισσότερο τον Χριστό...». Σέ άλλο σημείο της όμι-

λίας του ό κ. Ίγνάτιος παρατήρησε ότι «ό πνευματικός αγώνας του Όσιου Σεραφείμ τον όδήγησε στην αυτογνωσία, στην θεραπεία και μεταμόρφωση των παθών. Κι έμεις καλούμαστε σέ ανάλογο αγώνα προκειμένου νά νικήσουμε ό,τι μάς κρατάει δεμένους μέ τη γη, ό,τι μάς χωρίζει από τον Θεό και τους ανθρώπους. Εκείνος που γνωρίζει τον έαυτό του γίνεται ταπεινός και άπλός, συγχωρητικός και άνοικτός προς όλους. Τότε έρχεται ό φωτισμός και τελικά η έμπειρία του ζωτανού Θεού. Τότε οι άλλοι γίνονται ό παράδεισός του. Αύτη πίν έμπειρία μάς διδάσκει ό Όσιος Σεραφείμ, ό όποιος έβλεπε στα πρόσωπα των ανθρώπων τον Ίδιο τον Χριστό, γι' αυτό δέν επέτρεψε στον έαυτό του τό μίσος αλλά γέμισε από αγάπη και συγχωρητικότητα κι έκανε τη ζωή του παράδεισο...». Τέλος, ό Σεβασμιώτατος εκθέτjασε τό έργο του Ήγουμένου της Μονής Αρχιμ. Άθανασίου Κολλά, ό όποιος αναλώνει τον έαυτό του τά τελευταία χρόνια για πίν άνέγερση και λειτουργία της, κάνοντας τον Όσιο Σεραφείμ του Σάρωφ έπιπλέον οικείο και αγαπητό στην Τοπική μας Έκκλησία.

ΠΑΛΛΑΪΚΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΑ ΣΤΙΣ ΑΛΥΚΕΣ

Μία από τις μεγαλύτερες καλοκαιρινές πανηγύρεις του τόπου μας πραγματοποιήθηκε στις Άλυκές (20/7) επί τη μνήμη του Προφήτου Ήλιου του Θεσβίτου. Την παραμονή της εορτής, στόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό, χοροστάτησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος εν μέσω μεγάλου πλήθους πιστών, που παραδοσιακά κατακλύζουν τον λόφο του Προφήτου Ήλία τούτη πίν ημέρα. Ό κ. Ίγνάτιος στην όμιλία του τόνισε «ότι ό τρόπος της ζωής του Προφήτου, άκόμα και η άνάληψη του στους ουρανούς, διέσωσε πίν έλπίδα ότι θά έλθει και πάλι. Γι' αυτό είναι ό Προφήτης της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, γιατί έμφανίστηκε τη στιγμή της Μεταμορφώσεως στο Θαβώρ, ενώ έχει εξαγγελθεί ότι θά έλθει και πάλι έννοψη

της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου...». Ό Σεβασμιώτατος έπεςήμανε ότι «στη ζωή του Προφήτου διακρίνεται η αλήθεια του Θεού και κρατά ζωτανή πίν έλπίδα του λαού στον ένα και αληθινό Θεό». Μιλώντας για πίν άπώλεια της έλπίδας από τους ανθρώπους της εποχής μας, ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας παρατήρησε ότι «ό προφητικός λόγος σήμερα βρίσκεται στην Έκκλησία μας. Ό Χριστός ηλθε. Οι λόγοι των προφητών δικαιώθηκαν. Ό Χριστός μας έπες πίν αλήθεια για τον άνθρωπο, ότι είναι μία ζωτανή εικόνα του Θεού. Νίκησε τον θάνατο και έδωσε και σέ έμάς πίν ίδια προοπτική και αύτη είναι η μεγάλη και ζωτανή έλπίδα μας, η προοπτική της δικής μας άνάστασης νικώντας τον θάνατο. Σέ αυτό τό πλαίσιο, μπορούμε νά άντέξουμε κάθε πρόβλημα και άντιξοότητα... Όταν έχουμε πίστη στον Θεό, η έλπίδα δέν χάνεται. Τότε άντλούμε δύναμη και στις πίο δύσκολες στιγμές της ζωής μας και κατανοούμε ότι οι δυσκολίες που ό Θεός έπιτρέπει μάς παιδαγωγούν, άποκαλύπτουν πίν έσωτερική μας δύναμη και μάς όδηγούν στην αυτογνωσία...».

ΘΕΜΕΛΙΩΘΗΚΕ ΤΟ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟ ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΓΑΤΖΕΑ

Θεμελιώθηκε (25/7) τό νέο Κωδωνοστάσιο του Ίερού Ναού Ευαγγελιστρίας Άνω Γατζέας. Τόν Άγιασμό της θεμελίωσης τέλεσε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος παρουσία των κατοίκων του χωριού. Στην όμιλία του ό Σε-

βασμιώτατος αναφέρθηκε σέ ένα όνειρο που γίνεται πραγματικότητα, στους ανθρώπους που πίστεψαν σ' αυτό τό έργο και μέ άποφασιστικότητα τό έπιδίωξαν: «Είναι

καρπός μιας μακράωνης παράδοσης του τόπου μας, που θέλει τό καμπαναριό νά είναι τό σύμβολο της πίστεως, της ένότητάς μας, του πολιτισμού μας. Άν σκεφθεί κανείς ότι ζούμε στην εποχή της πολυπολιτισμικότητας, τό καμπαναριό και έδω και παντού θά είναι τό σύμβολο της Όρθοδοξίας και της Έλληνικότητάς μας. Τά καμπαναριά μας δέν είναι τυχαία οικοδομήματα αλλά άποτελούν σφραγίδα πολιτισμού. Έρχονται και συμπληρώνουν πίν κιβωτό της σωτηρίας μας, που είναι οι Ναοί μας σέ κάθε τόπο». Ό κ. Ίγνάτιος ευχαρίστησε, τον παλιό έφημέριο του Ναού π. Άπόστολο Τσαντό όσο και τον νέο Προϊστάμενο π. Ίωάννη Καμακά, για πίν έμπνευση της άνοικοδόμησης του νέου Κωδωνοστασίου, τό όποιο πλέον ξεκινά μέ τη χάρη του Θεού. Ευχαρίστησε, επίσης και όσους συνέβαλαν και θά συμβάλουν στην ολοκλήρωση του έργου και εξέφρασε τη βεβαιότητά του ότι σύντομα θά τελεστούν και τά Έγκαίνια.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟΚΑΜΠΟ

Στόν Πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό τοῦ Ἀγιοκάμπου χοροστάτησε (24/7) κατά τόν Μέγα Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Θεοπρομήτορος Ἄννης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος. Τόν Ποιμενάρχη μας πλαισίωσαν κληρικοί τῆς ἐπαρχίας Ἀγιάς καί μεγάλο πλῆθος πιστῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνατίος ἀναφέρθηκε στήν πίστη καί στήν ὑπομονή πού ἐπέδειξαν οἱ γονεῖς τῆς Παναγίας κατά τή μακρά καί ἐπώδυνη περίοδο τῆς ἀτεκνίας τους: «Ἡ πίστη καί ἡ προσευχή τους δέν πῆγαν χαμένες, γιατί σπρίζονταν στή μεγάλη μεταξύ τους ἀγάπη καί ἐνόητα. Εἶναι αὐτό πού ἀκριβῶς ζητᾷ ὁ Θεός ἀπό ἕναν ἄνδρα καί μιᾶ γυναίκα, γιά νά γίνουν συνδημιουργοί του. Αὐτό συνιστᾷ τήν ἀγιότητα τοῦ ἀνδρογύνου. Ἡ ἀγάπη λοιπόν καί ἡ ἐνόητα τοῦ Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννας ἔφερε τό θαῦμα καί γέννησε Αὐτήν πού ἔγινε ἡ Μπέρα ὄλου τοῦ κόσμου. Τό παράδειγμά τους πρέπει νά ἔχουμε πάντοτε κατά νοῦ, γιά νά μὴν ἀπελπιστοῦμε ποτέ, ὅσες δυσκολίες κι ἂν ἔχει ἡ ζωὴ μας. Ὁ Θεός μᾶς καλεῖ νά περπατήσουμε τόν δρόμο τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης, γιά νά μπορούμε νά ἀφήνουμε τή ζωὴ μας στά χέρια Του. Κι ὅταν στεκόμαστε συννεῖς ἀπέναντί Του, τότε ἔρχεται νά καλύψει κάθε κενό νά δώσει κάθε χαρὰ στή ζωὴ μας, ὅπως ἔπραξε στόν Ἰωακείμ καί στήν Ἄννα...». Ὁ Σεβασμιώτατος ζήτησε ἀπό τόν λαό «νά κρατοῦμε μέσα μας πάντοτε ζωντανή τήν ἐλπίδα, πού εἶναι ὁ Θεός καί μπορεῖ νά μᾶς παρηγορήσει τήν ὥρα τοῦ μεγάλου πόνου. Ἡρθα ἀπόψε κοντά σας, γιά νά ἐνώσω τήν προσευχή μου μέ τή δική σας, γιά νά μπορούμε νά συνεχίζουμε τό ἔργο πού ὁ Θεός μᾶς ἔχει ἀναθέσει, νά φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς ἀποστολῆς μας καί ποτέ νά μὴν ἀπελπιστοῦμε...».

ΠΑΝΔΗΜΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΣΤΗΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑ

Μέ τή δέουσα λαμπρότητα ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία τίμησε καί φέτος τή μνήμη τῆς μεγάλης καί λαοφιλοῦς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς. Ἐπίκεντρο τοῦ ἑορτασμοῦ ἦταν ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός τοῦ Βόλου, ὅπου τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου παρουσία πολλῶν κληρικῶν μας καί μεγάλου πλῆθους προσκυνητῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέφερε μεταξύ ἄλλων ὅτι κάθε πανηγυρὶς «εἶναι ἀπόδειξη τῆς ἐνοήτας μας στήν κοινὴ μας πίστη. Καί αὐτὴ ἡ κοινὴ πίστη εἶναι πού θά μᾶς ξεχωρίζει πλέον μέσα στή κοινὴ τῆς πολυπολιτισμικότητας καί στήν πατρίδα μας καί στό ἐξωτερικό, ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνισμός. Ταυτόχρονα ἡ κοινὴ μας πίστη εἶναι καί τό σημεῖο τῆς ἐλπίδας μας σέ μιᾶ ἐποχὴ ἀπελπισίας γιά ἐκείνους πού δέν ἔμαθαν νά ἐμπιστεύονται τή ζωὴ τους στόν Θεό καί νά κοινωνοῦν μέ τούς Ἁγίους...». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Σούρπης ἐν Ἐκκλησίᾳ πληθούσῃ. Στό κήρυγμά του ἀναφέρθηκε στή βαθειὰ πίστη τῆς Μάρτυρος, ἡ ὁποία τῆς ἔδωσε τή δύναμη καί τόν ἥρωισμό νά φθάσει ὡς τό μαρτύριο: «Ἡ Ἐκκλησία μας θέλει νά τιμοῦμε τήν Ἁγία, ὄχι γιατί ἐκείνη τό ἔχει ἀνάγκη, ἀλλά γιά νά διδαχτοῦμε ἔμεις ἀπὸ τή δική της πίστη καί ἀγάπη στόν Χριστό, ἀπὸ τή θυσία καί τόν ἥρωισμό της. Ἄραγε, ἔμεις πόσο εἴμαστε διατεθειμένοι νά μαρτυρήσουμε τήν πίστη μας στόν Χριστό. Ζοῦμε σέ μιᾶ παράξενη ἐποχὴ κατὰ τήν ὁποία ἡ Ἐπιστήμη καί ἡ τεχνολογία θριαμβεύουν, ὅμως τά προβλήματα τῶν ἀνθρώπων δέν ἐπιλύονται ἀλλ' αὐξάνονται... Ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τήν πίστη στόν Θεό, τόσο τά προβλήματά του θά αὐξάνονται. Γι' αὐτό πρέπει νά τιμοῦμε τούς Ἁγίους, γιατί ἔτσι παίρνουμε παραδείγματα ζωῆς, βρίσκουμε καί πάλι τόν ἑαυτό μας καί ζοῦμε μικρά θαύματα στή ζωὴ μας. Γι' αὐτό, ἔμεις πού ἔχουμε τήν ἐμπειρία τῆς κοινωνίας μέ τούς Ἁγίους ὀφείλουμε νά τή μεταδώσουμε καί στοὺς ἄλλους. Αὐτὴ εἶναι ἡ δική μας μαρτυρία πίστεως στήν ἐποχὴ μας».

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Τή μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ Ἰαματικοῦ ἑόρτασε μέ λαμπρότητα καί φέτος ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία μέ ἐπίκεντρο τόν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τοῦ Ὁρφανοτροφείου Βόλου. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος παρουσία μεγάλου πλῆθους πιστῶν. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν ἔμπνευση τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Ὁρφανοτροφείου νά δημιουργήσουν μεταπολεμικά τό Ἰδρυμα, γιά νά ἀντιμετωπίσουν τή μεγάλη πληγὴ τῆς ὀρφάνιας πολλῶν παιδιῶν, ἀλλά καί τήν σοφὴ σκέψη τους νά ἀφιερῶσουν τόν Ναό στόν Ἅγιο Παντελεήμονα, ὁ ὁποῖος ἐπίσης μεγάλωσε ὀρφανός ἀπὸ μπέρα. Μίλησε γιά τό ἔργο τοῦ Ἁγίου, ὁ ὁποῖος διακονώντας τήν ἐπιστήμη τῆς ἱατρικῆς ἀλλὰ καί τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου ἐργαζόταν γιά τή διάσωση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, ἔργο διαχρονικό τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κ. Ἰγνατίος εὐχαρίστησε ἰδιαιτέρως τοὺς ὑπευθύνους τοῦ Ἰδρύματος καί τό ΔΣ, γιά τήν ἐξαιρετικὴ συνεργασία μέ τόν Ἱερέα καί τό Ἐκκλ/κό Συμβούλιο τοῦ Ναοῦ ἐπ' ὀφελεία τῶν τροφίμων καί τοὺς πιστοὺς διαβεβαίωσε γιά τήν ἀμέριστη συμπαράσταση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στό ἔργο τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ὅπως ἔκανε πάντα, καί κάλεσε τόν λαό μας νά συντρέχει καί νά σπρίζει τό ἔργο τοῦ Ἰδρύματος, γιά νά συνεχίσει ἀπρόσκοπα τήν πορεία του στόν χρόνο. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβ. κ.

Ἰγνατίος λειτούργησε στήν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀγιάς παρουσία μεγάλου πλῆθους προσκυνητῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε γιά τήν καθοριστικὴ συμβολὴ στή ζωὴ τοῦ Ἁγίου τοῦ Πνευματικοῦ του Πατρός, τοῦ Ἱερέως Ἑρμολάου Μάρτυρος, καί ἀναφέρθηκε στή σπουδαιότητα τῆς πνευματικῆς πατρότητας στήν ζωὴ μας, καθώς ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ ὑγιᾶ παραδείγματα καί σωστὴ καθοδήγηση. Παρατήρησε ὅτι τό ἔργο τῆς πνευματικῆς καθοδήγησης ξεκινᾷ ἀπὸ τήν ἴδια τήν οἰκογένεια μέ τό παράδειγμα τῶν γο-

νέων, πού πρέπει νά σταλάζουν στήν ψυχὴ τῶν παιδιῶν τους τίς ἀλήθειες τῆς πίστεως. Μετά τή Θεία Λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τά Θυρανοξία τοῦ νεόδμητου μοναστηριακοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος στόν ἐξωτερικό χώρο τῆς Μονῆς.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 380 • Ἀρ. Φύλλου 459-460 • Ἰούλιος-Αύγουστος 2019

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Επιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῆστος Δ. Ξανάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλικὴ Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΙΕΡΑ ΚΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΗΤΡΥ Κατηχητικά βοηθήματα 2019 - 2020

ΤΙΜΗ
15,00 €

Κατηχητικό βοήθημα για παιδιά προσχολικής ηλικίας

ΤΙΜΗ
10,00 €

Βοήθημα για κατηχητές προσχολικής ηλικίας

ΤΙΜΗ
15,00 €

Κατηχητικό βοήθημα για παιδιά των τριών πρώτων τάξεων του Δημοτικού

ΤΙΜΗ
10,00 €

Βοήθημα για κατηχητές των τριών πρώτων τάξεων του Δημοτικού

ΤΙΜΗ
15,00 €

Κατηχητικό βοήθημα για παιδιά των τριών τελευταίων τάξεων του Δημοτικού

ΤΙΜΗ
10,00 €

Βοήθημα για κατηχητές των τριών τελευταίων τάξεων του Δημοτικού